

Dialog musulman- creștin

[Română – Romanian – روماني]

De: H. M. Bagil, M. D.

Traducere:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Diana Asandei

Revizuit de: Alina Luminița Crăciun

& Mariam Oana

Versiunea revizuita

حوار بين مسلم ونصراني

حسن محمد باعقيل

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& دايانا أساندي

مراجعة: ألينا لومينيتا كراسيون

& مريم وانا

ISLAM HOUSE

الإسلام ليس بلغة بل عالم

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC
FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM
IN THE WORLD LANGUAGES

**În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)**

Recunoaștere

Sunt un american crescut încă din copilărie în credința creștină. Înainte să încep căutarea mea spirituală a lui Dumnezeu, am considerat multe chestiuni a fi adevăruri absolute.

În urma discuțiilor, a citirii și a recitirii manuscrisului de față - „*Dialog musulman-creștin*”, am cercetat citatele din Versiunea Sfintei Scripturi a regelui James și din Nobilul Coran.

În cele din urmă, am rostit *shahādah* (mărturisirea de credință) în mod public:

„Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său! **(Ash-hadu an lā ilāha illa Allah wa ash-hadu anna Muhammadan ‘ābduhu wa rasūluh)**”

Cred că mulți oameni I se vor supune lui Allah în spirit și adevăr prin intermediul acestei mărturisiri fundamentale și foarte simple.

Sper că această broșură scurtă și ușor de lecturat va fi citită de întreaga lume și că ea îi va atrage pe mulți oameni care se află în căutarea credinței adevărate, în care mințile lor să își poată găsi liniștea și mulțumirea.

Roy Earl Johnson

Nota autorului

*În numele lui Allah, Preamilostivul,
Prea Îndurătorul*

Această broșură a fost scrisă în urma discuțiilor pe care le-am avut cu membrii clerului creștin și cu laicii. Discuțiile au fost politicoase, plăcute, prietenoase și constructive, fără a avea nici cea mai mică intenție de a răni sentimentele creștinilor. Ea este o provocare pentru creștinism și este indispensabilă pentru cei care caută adevărul și pentru cei care studiază religia comparată.

C: creștin

M: musulman

„Pacea fie asupra sa!” și „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” sunt două fraze pe care musulmanii le menționează după numele unui Profet.

H. M. Bāgil, M. D.

Ianuarie, 1984

*În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)*

Introducere

Îi sunt recunoscător lui Allah pentru că mi-a oferit șansa de a citi manuscrisul cărții *Dialog musulman-creștin* și pentru că mi s-a cerut să scriu o introducere la această broșură remarcabilă care conduce către adevăr. Cel care este interesat de religia comparată va găsi în această broșură multe surprize, care reprezintă o provocare pentru ceea ce unii considerau odată a fi adevăruri absolute.

Această lucrare a domnului dr. Hasan M. Bāgil reflectă efortul său meticolos și migălos de a-și prezenta concluziile într-un mod clar, concis și complet. Drept rezultat al studiului său asupra creștinismului și a Bibliei timp de patru ani, dr. Bāgil, un musulman dedicat, a înțeles că există diferențe între creștini în ceea ce privește credințele lor fundamentale (precum Trinitatea, divinitatea lui Isus, etc.), că doctrina Bisericii contrazice adeseori Biblia și că însăși Biblia se contrazice pe alocuri! Conversațiile sale cu clericii creștini și cu laicii din timpul perioadei sale de studiu i-au oferit impulsul pentru a scrie *Dialog musulman-creștin*.

Cititorul va fi surprins să afle că, în Biblie, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a pretins niciodată că este Dumnezeu; că el (Pacea fie asupra sa!) nu a murit pe cruce; că minunile înfăptuite de el (Pacea fie asupra sa!) au fost înfăptuite, de asemenea, de mulți alți Profeți (Pacea fie asupra lor!) și chiar și de către necredincioși; și

că Isus însuși a prezis venirea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Toate acestea și multe altele sunt detaliate în mod clar și concis în pasajele Bibliei.

Întrebarea care apare în mod evident, după aflarea acestor contradicții clare, este următoarea:

„Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu?”

Efortul domnului dr. Băgil nu are drept scop ridiculizarea creștinilor și, cu siguranță, el nu își dorește să îl ridiculizeze pe Isus (Pacea fie asupra sa!) și învățăturile sale, deoarece Allah interzice astfel de fapte. Intenția lui este doar aceea de a arăta că acuzațiile și reprezentările false, precum și minciunile clare împotriva lui Allah și a Profetilor Săi (Pacea fie asupra lor!) sunt prin ele însele ridicole și batjocoritoare.

Cartea *Dialog musulman-creștin* clarifică punctul de vedere islamic și arată cum Nobilul Coran, care i-a fost revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la aproximativ șase sute de ani după Isus (Pacea fie asupra sa!), corectează erorile care s-au strecurat (intenționat sau neintenționat) în Mesajul pe care Isus (Pacea fie asupra sa!) l-a adus.

Această broșură ar trebui să se dovedească a fi foarte valoroasă atât pentru musulmani, cât și pentru creștini, având în vedere în special interesul existenței unui dialog între cele două religii. Cu Voia lui Dumnezeu, aceasta va fi un instrument eficient pentru musulmani, în eforturile noastre de a-i invita pe creștini la islam. Pe de altă parte, ca urmare a studierii acestei broșuri, creștinii ar trebui să devină mult mai conștienți de ceea ce spune de fapt Biblia și de ceea ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a predicat. Într-adevăr, ca musulman, speranța mea este că nemusulmanii vor accepta adevărul și că vor da mărturie de Unicitatea lui Allah și de faptul că Mohammed este Robul și Mesagerul Său.

Fie ca Allah să îl răsplătească pe dr. Băgil pentru eforturile sale de a risipi întunericul! Pacea lui Allah fie asupra noastră, a tuturor!

Mohammed A. Nubi

Dialog

Primul contact dintre un creștin și un musulman

C: De ce pe parcursul ultimului deceniu au existat numeroase discuții între creștini și musulmani cu privire la credințele lor?

M: Cred că acestea se datorează faptului că avem mai multe lucruri în comun. Noi credem că există Un Creator, Care a trimis mulți Profeti (Pacea fie asupra lor!), și credem în Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind Mesia care a fost respins de evrei. Coranul nostru menționează:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa (Mesia, Isus), fiul Mariei, măreț în această lume ca și în Lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați (de Allah).»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:45]

Dialoguri au fost organizate peste tot în Europa, Canada, Statele Unite ale Americii și Australia. Chiar și Vaticanul a participat: au avut loc discuții între teologii Vaticanului și savanții musulmani egipteni la Roma, în anul 1970, și la Cairo, în anii 1974 și 1978. O altă serie de discuții a avut loc între teologii Vaticanului și savanții musulmani din Arabia Saudită la Roma, în anul 1974. De asemenea, musulmanii au fost invitați de multe Biserici pentru a prezenta islamul.

C: Dacă religia creștină are aproape două mii de ani, iar islamul mai mult de o mie patru sute de ani, de ce aceste discuții nu au avut loc cu secole în urmă?

M: În ultimele trei sau patru secole, multe țări asiatice și africane, care erau conduse de musulmani, au fost colonizate de către Marea Britanie, Franța, Olanda, Belgia, Spania și

Portugalia. Mulți misionari creștini și coloniști religioși au încercat să convertească cât mai mulți musulmani prin orice mijloace: oferindu-le tratament medical, haine, alimente și locuri de muncă săracilor. Cu toate acestea, ei nu au reușit să-și atingă obiectivul.

După cel de al Doilea Război Mondial, mulți musulmani din țări asiatice și africane au emigrat în Occident ca muncitori și profesioniști. Acest lucru le-a adus o relație mult mai strânsă cu creștinii. De asemenea, studenții au fost activi în ceea ce privește prezentarea islamului.

C: Vedeți și alte motive pentru care sunt ținute multe dialoguri în zilele noastre, chiar și prin respectivele lor misiuni?

M: Cred că distanța dintre creștini și musulmani se micșorează, deoarece fiecare este mai tolerant, deși ambii se află în competiție pentru a-i converti pe ceilalți. Încă îmi aduc aminte de profesorul meu creștin, care obișnuia să spună: „*Mohammed impostorul, visătorul, epilepticul.*” Astăzi, vei găsi mult mai puțini scriitori care descriu islamul într-o asemenea manieră.

Noi, musulmanii, ne simțim mult mai apropiați de creștini decât de evrei și necredincioși, după cum a profetizat Nobilul Coran:

„Vei găsi că iudeii și cei care (îi) fac asociați (lui Allah) sunt cei mai îndârjiți în dușmănia lor față de cei care cred (musulmanii), după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: «Noi suntem creștini.» Și aceasta pentru că printre ei se află preoți și călugări și pentru că ei nu se fălesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:82]

În prezent, unele confesiuni creștine fac progrese extraordinare recunoscând, pentru prima dată în istorie, că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este un descendent al lui Ismail din partea celui de al doilea fiu al său, Chedar. *Dicționarul biblic al lui Davis* (1980), sponsorizat de

Consiliul Educației Creștine al Bisericii Prezbiteriene din SUA, scrie sub termenul de „Chedar”:

„(...) un trib descendent din Ismail (Geneza 25:13) (...) Poporul lui Chedar a fost Cedrai lui Pliniu, iar din tribul lor a apărut în cele din urmă Mohammed.”

Enciclopedia Internațională Standardizată a Bibliei citează următorul text de la A. S. Fulton:

„(...) Dintre triburile ismaelite, Chedar trebuie să fi fost unul dintre cele mai importante și, astfel, numele a ajuns mai târziu să fie aplicat tuturor triburilor sălbatice din deșert. Genealogii musulmani înregistrează descendența lui Mohammed de la Ismail prin Chedar («Keidar» în limba arabă).”

De asemenea, *Dicționarul biblic al lui Smith* publică următorul text:

„Chedar (negru). Al doilea fiu al lui Ismail (Geneza 25:13) (...) Mohammed este un descendent al lui Avraam prin tribul Quraiș, care a provenit din Chedar. Arabii din Hijaz se numesc Banu Harb (oamenii războiului) și sunt ismaeliții din vechime, de la începutul lor. Palgrave spune că limba lor este la fel de pură astăzi așa cum a fost în vremea când a fost scris Nobilul Coran (anul 610 e.n.), rămânând neschimbată pentru mai bine de o mie patru sute de ani; o dovadă solidă a durabilității Instituțiilor Orientale.”

Cel mai valoros lucru pe care l-au adus imigranții musulmani în Occident nu a fost forța lor de muncă, ci islamul, care prinde rădăcini astăzi aici. Numeroase moschei și centre islamice au fost înființate și mulți oameni au revenit la islam. Prefer cuvântul „revenit” și nu „convertit”, deoarece toți oamenii se nasc fiind supuși față de Allah (musulmani) și, astfel, a fi musulman este în natura fiecărui individ. Părinții sau comunitatea îi convertesc apoi la iudaism, creștinism, alte credințe sau la ateism.

Aceasta este, de asemenea, o dovadă că islamul nu se răspândește prin sabie, ci pur și simplu prin propagarea făcută de către anumiți indivizi sau grupuri de musulmani. Noi nu avem misiuni speciale organizate, așa cum sunt misiunile creștine.

Populația lumii a crescut cu 136 de procente din anul 1934 și până în anul 1984, creștinismul cu 47 de procente și islamul cu 235 de procente. Aceste cifre pot fi verificate în *Adevărul clar*, ediția din luna februarie a anului 1984, în cadrul celei de a cincizecea ediții aniversare, care citează din *Almanahul lumii* și din *Cartea faptelor* (1935), și în *Almanahul Reader's Digest* și *Yearbook* (1983).

C: Dacă aceste trei religii, iudaismul, creștinismul și islamul, pretind că provin de la Unul și Același Creator, atunci de ce se deosebesc între ele?

M: Toți Profetii, de la Adam și până la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), au fost trimiși cu același mesaj: supunerea totală a omului față de Allah. În limba arabă, această supunere se numește „*islam*”, care înseamnă, de asemenea, pace. Spre deosebire de numele iudaismului și al creștinismului, numele islamului a fost dat de Allah Însuși, după cum este menționat în Nobilul Coran:

„(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

Nici termenul de „*iudaism*” și nici cel de „*creștinism*” nu se găsește în Biblie sau într-un Dicționar biblic. Niciun Profet israelit nu a menționat cuvântul „*iudaism*”. Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a pretins niciodată că a fondat creștinismul și nici nu s-a numit vreodată pe sine creștin. Cuvântul „*creștin*” este menționat doar de trei ori în Noul Testament și prima dată de către păgânii și evreii din Antiohia, aproximativ în anul 43 e.n. În Faptele Apostolilor, poți citi:

„(...) Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.” [Faptele Apostolilor 11:26]

Mai târziu, regele Agripa al II-lea i-a spus lui Pavel în Faptele Apostolilor:

„Și Agripa i-a zis lui Pavel: «Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!»” [Faptele Apostolilor 26:28]

Așadar, numele de creștin a fost dat mai întâi de către dușmani, și nu de către prieteni. În cele din urmă, acesta a fost folosit de către Petru în scrisoarea sa, prin care încerca să îi aline pe credincioși:

„Dimpotrivă, dacă suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine (...)” [1 Petru 4:16]

Primul musulman de pe Pământ nu a fost Mohammed, ci Avraam (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!), care I s-a supus în totalitate lui Allah. Însă islamul, ca mod de viață, a fost revelat și altor Profeti de dinainte de Avraam, așa cum au fost Adam și Noe (Pacea fie asupra lor!). Apoi, islamul este un mod de viață pentru întreaga omenire.

C: Cum ar fi putut fi Avraam un musulman? Se știe că el era evreu.

M: Evreu? Cine ți-a spus aceasta?

C: Suntem învățați acest lucru, deci trebuie să fie confirmat de Biblie.

M: Poți să îmi arăți unde anume scrie în Biblie că el (Pacea fie asupra sa!) era un evreu? Dacă nu poți găsi repede, permite-mi să te ajut. Citește Geneza 11:31!

C: **„Terah a luat pe fiul său, Avraam, și pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului sau, și pe Sarai, nora sa, nevasta fiului său, Avram: Au ieșit împreună din Ur, din Haldeea, ca să meargă în țara Canaan. Au venit până la Haran și s-au așezat acolo.” [Geneza 11:31]**

M: Așadar, Avraam (Pacea fie asupra sa!), care s-a născut în orașul Ur din Haldeea, nu ar fi putut să fie evreu. În primul rând, pentru că orașul Ur din Haldeea era în Mesopotamia, care este o parte din Irak. El (Pacea fie asupra sa!) a fost atunci mai mult un arab decât un evreu. În al doilea rând, termenul de „evreu” a luat naștere după Iuda, strănepotul lui Avraam. Citește mai departe Geneza 12:4 și 5!

C: „(...) Avraam avea șaptezeci și cinci de ani când a ieșit din Haran. ~ (...) și au ajuns în țara Canaan.” [Geneza 12:4-5]

M: Așadar, Avraam (Pacea fie asupra sa!) a emigrat la Canaan la vârsta de șaptezeci și cinci de ani, iar Biblia menționează clar în Geneza 17:8 că el era un străin acolo:

„Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeuul lor.”
[Geneza 17: 8]

Citește acum Geneza 14:13!

C: „A venit unul, care scăpase, și a dat de știre lui Avraam, israelitul (...)” [Geneza 14:13]

M: Cum poți spune că Avraam (Pacea fie asupra sa!) a fost evreu dacă Biblia însuși îl numește israelit, care înseamnă un om din partea cealaltă a Eufratului? Aceasta înseamnă, de asemenea, care aparține de Eber, un descendent al lui Sem. Citește în Geneza 32:22-30 ce anume s-a întâmplat cu numele lui Iacov, după ce s-a luptat cu Dumnezeu (așa cum afirmă Biblia, Dumnezeu să ne ierte!).

C: „²² Tot în noaptea aceea s-a sculat, a luat pe cele două neveste ale lui, pe cele două roabe și pe cei unsprezece copii ai lui și a trecut vadul Iabocului. ~ ²³ I-a luat, i-a trecut pârâul și a trecut tot ce avea. ~ ²⁴ Iacov însă a rămas singur. Atunci un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor. ~ ²⁵ Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura

coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov pe când se lupta cu el. ~²⁶ Omul acela a zis: «Lasă-Mă să plec, căci se revarsă zorile.» Dar Iacov a răspuns: «Nu Te voi lasă să pleci până nu mă vei binecuvânta.»²⁷ Omul acela i-a zis: «Cum îți este numele?» «Iacov!», a răspuns el.²⁸ Apoi a zis: «Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel; căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor.»²⁹ Iacov L-a întrebat: «Spune-mi, Te rog, numele Tău.» El a răspuns: «Pentru ce Îmi ceri numele?» Și l-a binecuvântat acolo.³⁰ Iacov a pus locului aceluia numele Peniel; «căci», a zis el, «am văzut pe Dumnezeu față în față și totuși am scăpat cu viață.»” [Geneza 32:22-30]

M: Așadar, Avraam (Pacea fie asupra sa!) era un israelit. Urmașii lui Iacov (Pacea fie asupra sa!) erau israeliții, care erau formați din cele douăsprezece triburi. Iuda a fost poreclit „evreu”, fapt pentru care doar descendenții lui Iuda erau numiți inițial evrei.

Pentru a afla cine a fost Moise (Pacea fie asupra sa!) cu adevărat, citește Exodul 6:16-20!

C: „Iată numele fiilor lui Levi, după spița neamului lor: Gherson, Chehat și Merari (...) ~ (...) Fiii lui Chehat: Amram (...) ~ Amram a luat de nevastă pe mătușa sa Iochebed; și ea i-a născut pe Aaron și pe Moise (...)” [Exodul 6: 16, 18, 20]

M: Așadar, Moise (Pacea fie asupra sa!) nu era evreu, pentru că el nu era un descendent al lui Iuda, ci un levit. Moise (Pacea fie asupra sa!) a fost „dătătorul de Lege” (Tora este Legea) pentru fiii lui Israel.

C: Cum poți explica aceasta?

M: Pentru că noi folosim Nobilul Coran drept referință. Poți explica Biblia și poți corecta prejudecata iudaică și creștină prin contextul Coranului. Aceasta este ultima Carte revelată și nu a fost niciodată coruptă sau modificată. Conținutul său a fost

garantat și protejat de către Allah Însuși în următorul verset:

„Aceasta este Cartea (Cartea este deseori folosită cu sensul de Coran), cea fără îndoială (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:2]

Și, de asemenea:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

Acest verset este o provocare pentru omenire. Este cert faptul că au trecut mai mult de o mie patru sute de ani și că nici măcar un singur cuvânt al acestui Coran nu a fost schimbat, cu toate că necredincioșii au făcut tot posibilul pentru a îl modifica. Însă, ei au eșuat lamentabil în eforturile lor, așa cum este menționat în acest verset: **„(...) Noi îi vom fi păzitori!”**, aceasta însemnând că Allah l-a păzit.

Pe de altă parte, toate celelalte Cărți sfinte (Tora, Psalmii, Evanghelia, etc.) au fost modificate prin adăugiri, eliminări sau modificări ale originalului.

C: Ce lucruri pe care le poți deduce din Biblie spune Coranul despre Avraam și Moise?

M: În Sura 3:65:

„O, voi oameni ai Scripturii, de ce vă contraziceți asupra lui Avraam, când Tora și Evanghelia nu au fost revelate decât după el? Voi nu aveți judecată?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:65]

Și în Sura 3:67:

„Avraam nu a fost nici iudeu, nici creștin. El a fost credincios adevărat și întru totul supus lui Allah (musulman), și nu a fost dintre cei care-I fac semeni (s-a arătat că Ibn ‘Abbas a spus că rabinii evreilor și creștinii din Najran s-au adunat la Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa! – și s-au luat la ceartă în privința lui Avraam. Evreii au zis: el a fost iudeu! Creștinii au zis, la rândul lor: el a fost creștin. Și

atunci Allah a revelat acest verset).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:67]

În Sura 2:140:

„Sau voiți voi să ziceți că Avraam, Ismail, Isaac, Iacob și semințiile lor au fost iudei sau creștini? Spune: «Voi sunteți mai știutori (în legătură cu religia lor) sau Allah? Și cine este mai nelegiuit decât acela care a ținut ascunsă la el mărturia ce o avea de la Allah?» Allah nu este Nebăgător de seamă cu ceea ce faceți voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:140]

Bineînțeles că nu erau evrei sau creștini, deoarece denumirea de „evreu” a luat naștere după Iuda, iar denumirea de „creștin” a apărut la mult timp după ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a plecat.

C: Este ciudat să aud numele de Allah. Dacă vorbești limba engleză, de ce nu spui „Dumnezeu”?

M: Da, într-adevăr, numele de „Allah” pare ciudat pentru nemusulmani, dar acest nume a fost folosit de către toți Profetii, de la Adam și până la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Acesta este apropiat de numele evreiesc al Creatorului, „Eloha.” Însă evreii folosesc în mod greșit forma de plural „Elohim”, care denotă mai mulți dumnezei. Cuvântul „Allaha” este mai apropiat de cuvântul aramaic folosit de Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru Dumnezeu și anume „Alaha” (a se vedea *Enciclopedia Britannica*, 1980 la „Allah” și „Elohim”).

Astfel, în timp ce numele de „Allah” este ciudat pentru nemusulmani, nu aceeași a fost situația pentru toți Profetii, de la Adam până la Mohammed, deoarece ei au răspândit, în principiu, același islam (supunere totală), iar cuvântul „Allah” denotă Numele propriu al Ființei Supreme. Nu are plural sau gen, astfel încât nu există „Allahi”, așa cum se întâmplă în cazul termenilor de „Dumnezeu” și „dumnezei”.

Folosirea termenului de „Dumnezeu” creează confuzie,

deoarece mulți români creștini îl consideră pe Isus (Pacea fie asupra sa!) a fi Dumnezeu. Chiar și cuvântul „Creator” creează, de asemenea, confuzie, deoarece mulți creștini susțin că Isus (Pacea fie asupra sa!) a creat lumea. Nu numai numele „Allah” este ciudat, ci și modul musulmanilor de a-L adora pe Allah făcând abluțiune, aplecându-se, prosternându-se și ținând post, este ciudat pentru nemusulmani, dar nu și pentru toți Profetii (Pacea fie asupra lor!). În timp ce abluțiunea (spălarea feței, a brațelor, a picioarelor și umezirea părului) înainte de adorare nu este făcută de creștinii de astăzi, aceasta le este cerută musulmanilor și le-a fost cerută Profetilor anteriori (Pacea fie asupra lor!), după cum se poate observa din următoarele versete biblice:

„Moise, Aaron și fiii lui și-au spălat mâinile și picioarele în el; ~ Când intrau în Cortul întâlnirii și se apropiau de altar, se spălau, cum poruncise lui Moise, Domnul.” [Exodul 40:31-32]

Deși Pavel a făcut multe schimbări în ceea ce privește învățăturile lui Isus (Pacea fie asupra sa!), el a respectat abluțiunea, așa cum se poate observa din următorul verset:

„Atunci Pavel i-a luat pe oamenii aceia, s-a curățat și a intrat cu ei a doua zi în Templu (...)” [Faptele Apostolilor 21:26]

Femeile musulmane efectuează rugăciunea cu capul acoperit, la fel cum este cerut în I Corinteni 11:5-6, 13:

„Dimpotrivă, orice femeie care se roagă sau procește cu capul dezvelit își necinstește capul ei, pentru că este ca una care ar fi rasă. ~ Dacă o femeie nu se învelește, să se și tundă! Iar, dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă ori rasă, să se învelească. ~ Judecați voi singuri: este cuviincios ca o femeie să se roage lui Dumnezeu dezvelită?” [I Corinteni 11:5-6, 13]

Musulmanii se roagă făcând plecăciuni, prosternându-se și fără a purta pantofi, așa cum au făcut Profetii anteriori (Pacea fie asupra lor!):

„Veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru!” [Psalmi 95:6]

„ (...) Iosua s-a aruncat cu fața la pământ, s-a închinat (...)” [Iosua 5:14]

„ (...) Dar Ilie s-a suit pe vârful Carmelului și, plecându-se la pământ, s-a așezat cu fața între genunchi” [I Regi 18:42]

„Moise și Aaron au plecat de la adunare și s-au dus la ușa Cortului întâlnirii. Au căzut cu fața la pământ și li s-a arătat slava Domnului.” [Numeri 20:6]

„Avraam s-a aruncat cu fața la pământ; și Dumnezeu i-a vorbit astfel.” [Geneza 17:3]

„Dumnezeu a zis: «Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.»” [Exodul 3:5]

„Domnul i-a zis: «Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este un pământ sfânt.»” [Faptele Apostolilor 7:33]

Un creștin va fi foarte surprins să afle că pelerinajul (*Hajj*), care este realizat de musulmani prin înconjurarea sanctuarului *Ka'bah* din Mecca, a fost îndeplinit de către mulți Profeti, chiar și de către Profetii israeliți.

C: Nu am citit nimic despre pelerinaj sau *Ka'bah* în Biblie.

M: Acest lucru a fost menționat în mod clar de mai multe ori, dar este de obicei trecut cu vederea de către cei care citesc Biblia. Spre exemplu:

1. Iacov (Pacea fie asupra sa!), în drumul său către Padan-Aram, a avut o viziune și, în următoarea dimineață, a construit un stâlp de piatră, pe care l-a numit Betel, ceea ce înseamnă Casa Domnului (Geneza 28:18-19).

2. Peste câțiva ani, același Profet, Iacov (Pacea fie asupra sa!), a primit Poruncă de la Allah să meargă la Betel (Geneza 35:4; 14-15). Iacov (Pacea fie asupra sa!) a înlăturat toți idoli străini înainte de a merge acolo. Mai târziu, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a înlăturat, de asemenea, toți idoli din interiorul și din jurul sanctuarului *Ka'bah* din Mecca.

3. Un alt stâlp a fost construit de către Iacov (Pacea fie asupra sa!) și socrul său, Laban:

„Iacov a luat o piatră și a pus-o ca stâlp de aducere aminte. ~ Iacov le-a zis fraților săi: «Strângeți pietre!» Ei au strâns pietre și au făcut o movilă; și au mâncat acolo pe movilă. ~ Laban a numit-o Iegar-Sahaduta și Iacov a numit-o Galed ~ (...) și Mițpa, pentru că Laban a zis: «Domnul să vegheze asupra mea și asupra ta (...)» [Geneza 31:45-49]

4. Iefta și Amon au dus un război unul împotriva celuilalt. **Iefta i-a jurat Domnului în Mițpa din Galaad să își sacrifice singura fiică dacă va câștiga.** El a câștigat și și-a ars fiica de vie drept jertfă pentru Domnul său (Judecători 11:29-39).

5. Patru sute de mii de spadasi din cele unsprezece triburi ale lui Israel i-au jurat Domnului în Mițpa să extermine triburile lui Benjamin (Judecători 20 și 21).

6. Fiii lui Israel, sub Samuel, au jurat în Mițpa să își distrugă idoli dacă vor câștiga împotriva Filistenilor (I Samuel 7).

7. Întreaga națiune a lui Israel s-a adunat în Mițpa, când Samuel a fost numit regele lui Israel (I Samuel 10).

Este evident acum că nu mai există nicio Mițpa astăzi, cu excepția celei mai vechi din orașul sfânt, Mecca, construită de

Avraam și de fiul său Ismail, din rândul cărora avea să se nască Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!) mai târziu. Musulmanii sunt într-adevăr adepții tuturor Profetilor (Pacea fie asupra sa!). Îți pot spune și alte lucruri despre musulmani, islam și Mohammed existente în Biblie, dar de ce ar trebui să știi acest lucru dacă nu ești în căutarea adevărului?

C: Sunt sigur de propria credință (creștinismul), dar aș dori să cunosc mai multe despre ambele religii. Câteodată mă simt ridiculizat, creștin fiind, după citirea unor cărți scrise de către musulmani.

M: Ți-a afectat aceasta în vreun fel viața religioasă?

C: Da. Nu mai merg la Biserică la fel de regulat cum o făceam înainte. Am început să citesc în secret cărți scrise de musulmani. I-am rugat pe mai mulți musulmani să îmi explice chestiuni care nu îmi erau clare, dar încă nu sunt mulțumit. Caut o credință pe care să mă pot baza, care să îmi ofere pacea sufletească și care să fie acceptată din punct de vedere științific, nu una în care trebuie să cred orbește.

M: Apreciez sentimentele tale. Cu toate acestea, fiindcă nu ne este permis să îi forțăm pe oameni să devină musulmani, înainte de a continua vreau să fiu sigur că ești cu adevărat interesat să afli adevărul.

C: Vrei să spui că eu pot să cred ceea ce doresc și că nimeni nu mă poate forța să cred în altceva?

M: Da, deoarece Coranul spune că nu există constrângere în religie.

C: Atunci, de ce musulmanii îi cheamă pe alți oameni să accepte islamul?

M: Așa cum creștinii le cer evreilor să îl accepte pe Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind Mesia, și noi, musulmanii, le cerem creștinilor, evreilor și tuturor oamenilor, să îl accepte pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca fiind Pecetea tuturor Profetilor (Pacea fie asupra lor!). Profetul

nostru, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a spus:

„Transmiteți-le (oamenilor) de la mine chiar și un singur verset (din Coran) (...)” (Al-Bukhari)

De asemenea, Isaia menționează: **„Prorocie asupra Arabiei (...)” [Isaia 21:13]**, fapt care face referire la responsabilitatea arabilor musulmani, aceea de a răspândi islamul. Isaia a menționat acest lucru după ce a văzut într-o viziune niște călăreți pe măgari și niște călăreți pe cămile:

„El a văzut călărime, călăreți doi câte doi, călăreți pe măgari, călăreți pe cămile; și asculta cu luare aminte, cu cea mai mare băgare de seamă.” [Isaia 21:7]

Unul dintre călăreții de pe măgari s-a dovedit a fi Isus (Pacea fie asupra sa!), care a intrat în Ierusalim (Ioan 12:14; Matei 21:5). Cine erau atunci călăreții de pe cămile? Această Profetie nu poate face referire decât la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a venit la aproximativ șase sute de ani după Isus (Pacea fie asupra sa!). Dacă acest lucru nu este acceptat, atunci această Profetie nu s-a îndeplinit încă.

C: Explicația ta mă stimulează să revăd Biblia cu mult mai multă atenție. Mi-aș dori să am mai multe discuții cu tine.

M: Da, dacă ai succes în această viață, nu înseamnă că vei avea succes și în Viața de Apoi, care este mult mai bună și va fi eternă, spre deosebire de această viață. Astăzi oamenii devin din ce în ce mai materialişti și laici. Haide să ne întâlnim mai mult și să discutăm diferențele în mod deschis și fără prejudecăți. Islamul se bazează pe rațiune, și nu ar trebui să îl accepți pur și simplu, fără întrebări. Chiar Biblia ta spune:

„Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.” [I Tesaloniceni 5:21]

C: Ai menționat mai devreme niște „călăreți pe cămile” din Isaia și ai tras concluzia că se face referire la Mohammed.

Este el atunci profețit în Biblie?

M: Bineînțeles.

C: În Vechiul sau în Noul Testament?

M: În ambele. Dar nu-l poți recunoaște în Biblie, atât timp cât nu crezi în Unicitatea lui Dumnezeu și atât timp cât încă mai crezi în Trinitate, în divinitatea lui Isus (Pacea fie asupra sa!), în filiația lui divină și în doctrinele păcatului originar și ale mântuirii. Toate acestea au fost create de către oameni. Isus (Pacea fie asupra sa!) a menționat ceea ce a profețit Isaia și anume faptul că oamenii Îl vor adora pe Dumnezeu într-un mod inutil și vor crede în doctrine făcute de oameni:

„Degeaba mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.” [Matei 15:9]

Sfânta Biblie

M: Ești sigur că Biblia este sfântă?

C: Da, sunt foarte sigur cu privire la aceasta, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu.

M: Citește ceea ce spune Luca în 1:2-3 cu privire la înregistrarea lui!

C: **„După cum ni le-au încredințat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început și au ajuns slujitori ai Cuvântului, ~ Am găsit și eu cu cale, preaalesule Teofile, după ce am făcut cercetări cu de-amănuntul asupra tuturor acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele.” [Luca 1:2-3]**

M: Dacă Luca a spus că el însuși nu a fost martor la lucrurile pe care le-a relatat, iar cunoștințele pe care el le-a adunat au fost de la martori oculari și nu au fost cuvinte inspirate de Dumnezeu, încă mai crezi că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu?

C: Poate că doar această parte nu este Cuvântul lui Dumnezeu.

M: Istoria a arătat că Biblia a fost schimbată. *Versiunea Standard Revizuită* (1952 și 1971), *Noua Biblie Standard Americană* și *Noua Traducere Mondială a Bibliei* au înlăturat anumite versete care pot fi găsite în versiunea *King James Reader's Digest* a redus Vechiul Testament cu 50%, iar Noul Testament cu aproximativ 25%. Cu câțiva ani în urmă, teologii creștini au vrut să „disece” Biblia. Înseamnă folosirea termenului de „Sfântă” că Biblia nu conține niciun fel de greșeli?

C: Da, așa este. Dar la ce fel de greșeli te referi?

M: Să presupunem că un anumit verset afirmă că o anumită persoană a murit la vârsta de cincizeci de ani și că un alt verset spune că aceeași persoană a murit la vârsta de șaiszeci de ani. Pot ambele afirmații să fie corecte?

C: Nu, fiindcă doar una poate fi corectă sau ambele sunt greșite.

M: Dacă o carte sfântă conține versete contradictorii, o mai consideri a fi sfântă?

C: Desigur că nu, pentru că o Scriptură Sfântă este o Revelație de la Dumnezeu. Prin urmare, ar trebui să fie imposibil să conțină greșeli sau versete contradictorii.

M: Atunci nu este sfântă.

C: Corect. În acest caz, sfințenia dispare.

M: Dacă este astfel, nu poți avea încredere absolută în ea. Care ar putea fi cauzele unor astfel de greșeli?

C: Ar putea fi o greșeală de transcriere sau o modificare intenționată făcută de către scribi, precum eliminări sau adăugiri în interiorul textului.

M: Dacă există versete contradictorii în Biblie, o mai consideri sfântă?

C: Cred că Biblia este sfântă, deoarece nu observ versete contradictorii în ea.

M: Există multe versete contradictorii în interiorul ei.

C: În Vechiul sau în Noul Testament?

M: În ambele. Acestea sunt câteva dintre ele:

- *Întrebare: Este Satana Dumnezeu lui David? Dumnezeu să ne ierte!*

„**Domnul** S-a aprins de mânie din nou împotriva lui Israel; și l-a stârnit pe David împotriva lor, zicând: «Du-te și fă numărătoarea lui Israel și a lui Iuda.»” [II Samuel 24:1]

„**Satana** s-a sculat împotriva lui Israel și l-a atârnat pe David să facă numărătoarea lui Israel.” [I Cronici 21:1]

- *Întrebare: A avut Mical copii sau nu? Notă: Numele de Mical a fost schimbat în Merab în II Samuel 21:8.*

„Și **Mical, fata lui Saul, n-a avut copii până în ziua morții ei.**” [II Samuel 6:23]

„Dar împăratul i-a luat pe cei doi fii, pe care-i născuse lui Saul, Rițpa, fata lui Aiaa, și anume: Armoni și Mefiboșet, și pe cei cinci fii, pe care-i născuse Merab, fata lui Saul, lui Adriel din Mehola, fiul lui Barzilai;” [II Samuel 21:8]

- *Întrebare: Șapte sute sau șapte mii?*

„David i-a luat o mie șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de pedestri (...)” [II Samuel 8:4]

„David i-a luat o mie de care, șapte mii de călăreți și douăzeci de mii de pedestrași (...)” [I Cronici 18:4]

- *Întrebare: Toi sau Tohu, Ioram sau Hadoram, Hadadezer sau Hadarezer?*

„**Toi**, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oștirea lui **Hadadezer** ~ Și l-a trimis pe fiul său **Ioram** la împăratul David, ca să-i ureze de bine și să-l laude că a pornit lupta împotriva lui Hadadezer și că l-a bătut. Căci Toi era în război cu Hadadezer. Ioram a adus vase de argint, vase de aur

și vase de aramă.” [II Samuel 8:9-10]

„Tohu, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oștirea lui Hadarezer, împăratul Țobei, ~ și a trimis pe fiul său Hadoram la împăratul David să-i ureze de bine și să-l laude că a luptat împotriva lui Hadarezer și l-a bătut. Căci Tohu era în război cu Hadarezer. A trimis de asemenea tot felul de vase de aur, de argint și de aramă.” [I Cronici 18:9-10]

- *Întrebare: Șapte sute de cai sau șapte mii de care? Patruzeci de mii de călăreți sau de pedestri? Șobac sau Șofah?*

„Dar sirienii au fugit dinaintea lui Israel. Și David le-a tăiat șapte sute de cai de trăsură și patruzeci de mii de călăreți; a lovit și pe căpetenia oștirii lor, Șobac, care a murit pe loc.” [I Samuel 10:18]

„Au fugit dinaintea lui Israel. David le-a ucis oamenii de la șapte mii de care și patruzeci de mii de pedestrași și a omorât pe Șofah, căpetenia oștirii.” [I Cronici 19:18]

- *Întrebare: Douăzeci și doi de ani sau patruzeci și doi de ani?*

„Ahazia avea douăzeci și doi de ani când a ajuns împărat (...)” [II Regi 8:26]

„Ahazia avea patruzeci și doi de ani când a ajuns împărat (...)” [II Cronici 22:2]

- *Întrebare: Optsprezece sau opt ani? Trei luni sau trei luni și zece zile?*

„Ioiachin avea optsprezece ani când a ajuns împărat și a domnit trei luni la Ierusalim (...)” [II Regi 24:8]

„Ioiachin avea opt ani când a ajuns împărat și a domnit trei luni și zece zile la Ierusalim. (...)” [II Cronici 36:9]

- *Întrebare: Tachemonit sau Hacmoni? Opt sute sau trei sute de oameni?*

„Iată numele vitejilor care erau în slujba lui David:

Ioşeb-Başebet, tahchemonitul, unul din fruntaşii căpeteniilor. El şi-a învârtit suliţa peste opt sute de oameni, pe care i-a omorât dintr-odată.” [II Samuel 23:8]

„Iată, după numărul lor, vitejii care erau în slujba lui David: Iaşobeam, fiul lui Hacmoni, unul din căpitanii de seamă. El şi-a învârtit suliţa peste trei sute de oameni, pe care i-a omorât dintr-o singură dată.” [I Cronici 11:11]

C: Nu am văzut aceste pasaje mai înainte. Există şi alte exemple de acest fel?

M: Încă ai nevoie să auzi mai multe? Nu sunt aceste exemple suficiente pentru a-i nega sfinţenia?

„Atunci Domnul a zis: «Duhul Meu nu va rămâne pururi în om, căci şi omul nu este decât carne păcătoasă: totuşi zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.»” [Geneza 6:3]

Însă, câţi ani a avut Noe (Pacea fie asupra sa!) când a murit? Mai mult de 120 de ani.

„Toate zilele lui Noe au fost de nouă sute cincizeci de ani; apoi a murit.” [Geneza 9:29]

Unii teologi creştini susţin că acest lucru nu înseamnă că vârsta maximă a omului va fi de 120 de ani, ci că potopul se va petrece peste o sută douăzeci de ani. Chiar şi aceasta nu se potriveşte, pentru că în momentul potopului, Noe (Pacea fie asupra sa!) ar fi avut astfel şase sute douăzeci de ani (500 + 120). Cu toate acestea, Biblia afirmă că el (Pacea fie asupra sa!) avea şase sute de ani. Studiază următoarele versete:

„Noe, la vârsta de cinci sute de ani (...)” [Geneza 5:32]

„Noe era de şase sute de ani când a venit potopul pe Pământ.” [Geneza 7:6]

Credinţa creştină este aceea că Dumnezeu l-a creat pe om după Chipul Său: alb, negru sau de o altă culoare, de sex masculin sau feminin. Acest lucru este în conformitate cu:

„Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după Chipul Nostru, după asemănarea Noastră (...)»» [Geneza 1:26]

Dar acest lucru contrazice următoarele versete:

„Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu? Și cu ce asemănare Îl veți asemăna?” [Isaia 40:18]

„Cu cine Mă veți asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el? - zice Cel Sfânt.” [Isaia 40:25]

„Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților și de temut pentru toți cei ce stau în jurul Lui.” [Psalmi, 89:7]

„Niciunul nu este ca Tine, Doamne! Mare ești Tu și mare este Numele Tău prin puterea Ta. ~ (...) niciunul nu este ca Tine.” [Ieremia, 10:6-7]

C: Dar toate acestea sunt din Vechiul Testament!

M: Atunci, să ne întoarcem la Noul Testament:

„Și Tatăl, care m-a trimis, a mărturisit El însuși despre mine. Voi nu I-ați auzit niciodată Glasul, nu I-ați văzut deloc Fața.” [Ioan 5:37]

„ (...) Cine m-a văzut pe mine a văzut pe Tatăl (...)” [Ioan 14:9]

„Dacă eu mărturisesc despre mine însumi, mărturia mea nu este adevărată.” [Ioan 5:31]

„Drept răspuns, Isus le-a zis: «Chiar dacă eu mărturisesc despre mine însumi, totuși mărturia mea este adevărată (...)»» [Ioan 8:14]

Acestea sunt doar câteva dintre contradicțiile conținute în Noul Testament. Vei găsi mai multe dacă vom discuta cu privire la adevărul acestor doctrine ale creștinismului modern, precum Trinitatea, divinitatea lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!), filiația lui divină, păcatul original și mântuirea, ca să nu mai vorbim de relatările biblice care acuză mulți Profeți (Pacea fie

asupra sa!) spunând că s-au angajat în activități degradante precum adorarea unor zeități false și comiterea de incest, viol și adulter.

C: Unde se găsește acest lucru în Biblie?

M: S-a relatat că Noe (Pacea fie asupra sa!) a fost atât de beat încât era pe punctul de a se dezbrăca în fața fiilor săi adulți:

„Atunci Sem și Iafet au luat mantaua, au pus-o pe umeri, au mers de-a-ndărăteala și au acoperit goliciunea tatălui lor; fiindcă fețele le erau întoarse înapoi, n-au văzut goliciunea tatălui lor. ~ Noe s-a trezit din amețeața vinului și a aflat ce-i făcuse fiul său cel mai tânăr.” [Geneza 9:23-24]

Solomon (Pacea fie asupra sa!) a fost acuzat că se închina la zei falși:

„Domnul S-a mâniat pe Solomon, pentru că își abătuse inima de la Domnul Dumnezeu lui Israel care i Se arătase de două ori. ~ În privința aceasta îi spusese să nu meargă după alți dumnezei; dar Solomon n-a păzit Poruncile Domnului.” [I Regi 11:9-10]

Aaron, un Profet care l-a acompaniat pe fratele său, Moise (Pacea fie asupra sa!), în misiunea sa la Faraon, a fost acuzat că a creat vițelul de aur pentru ca israeliții să îl adore:

„El (Aaron) i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: «Israele! Iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.»” [Exodul 32:4]

Poți citi despre Profetul Lot (Pacea fie asupra sa!) și incestul cu cele două fiice ale sale:

„Cele două fete ale lui Lot au rămas astfel însărcinate cu tatăl lor.” [Geneza 19:36]

Poți citi despre cum un Profet (Pacea fie asupra sa!) s-a căsătorit cu două surori în același timp:

„Iacov a făcut așa și a isprăvit săptămâna cu Lea; apoi Laban i-a dat de nevastă pe fiica sa, Rahela.” [Geneza 29:28]

Un alt Profet (Pacea fie asupra sa!) a fost acuzat de adulter:

„Și David a trimis niște oameni s-o aducă (nevasta lui Urie). Ea a venit la el, și el s-a culcat cu ea. După ce s-a curățat de necurăția ei, ea s-a întors acasă. ~ Femeia a rămas însărcinată și a trimis vorbă lui David, zicând: «Sunt însărcinată.»” [II Samuel 11:4-5]

Întrebarea mea este: cum a putut fi acceptat David în genealogia lui Isus (Pacea fie asupra lor!), dacă aceasta a început cu o persoană care a comis adulter? Allah să ne ferească! Nu ar contrazice aceasta ceea ce este menționat în Deuteronom:

„Amonitul și moabitul (un bastard) să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecelea neam, pe vecie.” [Deuteronomul 23:3]?

O altă alegație cuprinde incestul și violul comise de către Ammon, fiul lui David (Pacea fie asupra sa!), cu sora sa, Tamar:

„Dar el n-a vrut s-o asculte; a silit-o, a necinstit-o și s-a culcat cu ea.” [II Samuel 13:14]

Un alt caz de violare a concubinelor lui David (Pacea fie asupra sa!) de către Absalom este următorul:

„Au întins un cort pentru Absalom pe acoperiș și Absalom a intrat la țiitoarele tatălui său, în fața întregului Israel.” [II Samuel 16:22]

Un alt caz de incest este cel de care sunt acuzați Iuda și Tamar (nora sa):

„(...) Iată că socrul tău se suie la Timna, ca să-și tundă oile. ~ Atunci ea și-a lepădat hainele de văduvă, s-a acoperit cu o maramă, s-a îmbrăcat în alte haine și a șezut jos la intrarea în Enaim, pe drumul care duce la Timna; căci vedea că Șela se făcuse mare, și ea nu-i fusese dată de nevastă. ~ Iuda

a văzut-o și a luat-o drept curvă, pentru că își acoperise fața. ~ S-a abătut la ea din drum și a zis: «Lasă-mă să mă culc cu tine!» Căci n-a cunoscut-o că era nora sa. Ea a zis: «Ce-mi dai ca să te culci cu mine?» ~ El a răspuns: «Am să-ți trimit un ied din turma mea.» Ea a zis: «Îmi dai un zălog până îl vei trimite?» ~ El a răspuns: «Ce zălog să-ți dau?» Ea a zis: «Inelul tău, lanțul tău și toiagul pe care-l ai în mână.» El i le-a dat. Apoi s-a culcat cu ea; și ea a rămas însărcinată de la el.” [Geneza, 38:13-18]

Deși evreii și musulmanii au deseori viziuni diferite, niciun musulman nu ar îndrăzni să scrie o carte în care să acuze un Profet israelit precum Iuda, David, Isus (Pacea fie asupra sa!) sau alții de viol, adulter, incest sau prostituție. Toți Profeteții (Pacea fie asupra lor!) au fost trimiși de către Allah pentru călăuzirea întregii omeniri. Crezi că Dumnezeu ar fi trimis niște oameni nepotriviți pentru aceasta?

C: Nu cred. Dar tu nu crezi în Biblie?

M: Noi credem în toate Cărțile Divine, dar în forma lor originală. Dumnezeu a trimis un Profet drept prevenitor fiecărei națiuni, iar unii dintre ei au primit o Scriptură drept călăuzire, valabilă doar pentru acea națiune. *Suhuf* a fost adus de către Avraam (Pacea fie asupra sa!), *Tora* de către Moise (Pacea fie asupra sa!), *Zabur* (Psalmi) de către David (Pacea fie asupra sa!), iar *Injil* de către Isus (Pacea fie asupra sa!). Niciuna dintre aceste Scripturi nu a rămas în forma sa originală. În cele din urmă, Allah Preaînaltul l-a trimis pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Pecetea tuturor Profeteților, cu Coranul drept călăuzire pentru întreaga omenire, din orice loc și timp.

Isus însuși (Pacea fie asupra sa!) a spus că el a fost trimis doar la poporul lui Israel:

„ (...) Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.” [Matei 15:24]

„Ea va naște un Fiu și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” [Matei 1:21]

El (Pacea fie asupra sa!) a spus, de asemenea, că nu a venit pentru a face schimbări, ci pentru a „împlini”:

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. ~ Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece Cerul și Pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.” [Matei 5:17-18]

C: Dar Isus a spus:

„(...) Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” [Marcu 16:9]

M: Aceasta contrazice, în primul rând, ceea ce este menționat în Matei 15:24 și Matei 1:21. În al doilea rând, versetele 9-20 din Marcu 16 au fost adăugate ulterior în Evanghelia după Marcu și nu au nicio autenticitate deoarece nu există în manuscrisele cele mai vechi. În plus, unele caracteristici stilistice dovedesc că au fost scrise de către altcineva, motiv pentru care au fost eliminate din multe Biblii. Traducerea Sfintelor Scripturi folosită de Martorii lui Iehova admite că anumite manuscrise antice adaugă o concluzie lungă sau scurtă după Marcu 16:8, însă unii omit aceste versete. În Versiunea Standard Revizuită găsim următoarea notă de subsol: *„Unele dintre cele mai vechi autorități termină cartea la sfârșitul versetului 8 (...)”* Aceasta înseamnă că învierea așa cum este descris în Marcu 16:9 nu este adevărată.¹

C: Dar Isus a spus:

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” [Matei 28:19]

<https://www.jw.org/ro/publicatii/biblia/bi12/carti/marcu/16/>¹

M: Sintagma „**Toate neamurile**” trebuie explicată ca făcând referire la cele douăsprezece triburi ale lui Israel, altfel ar contrazice Matei 15:24 și Matei 1:21. Ce părere ai acum despre Biblie?

C: Nu mai sunt sigur că este sfântă.

M: Sunt sigur că vei fi convins de autenticitatea islamului după ce vom discuta diferențele dintre noi.

Doctrina Trinității

M: Încă mai crezi în Trinitate?

C: În Prima Epistolă a lui Ioan, scrie:

„Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt. ~ Și trei sunt care mărturisesc (pe Pământ): Duhul, apa și sângele, și aceștia trei sunt una în mărturisirea lor.” [1 Ioan 5:7-8]

M: Trinitatea nu este un concept biblic. Cuvântul „Trinitate” nu este nici măcar menționat în Biblie sau în Dicționarele biblice. Isus (Pacea fie asupra sa!) nu i-a învățat pe oameni acest cuvânt și nici nu l-a menționat. Nu există nicio dovadă pentru aceasta în Biblie.

C: Dar următorul verset spune:

„(...) botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” [Matei 28:19]

Nu este aceasta o dovadă pentru Trinitate?

M: Nu. Dacă trei persoane stau și mănâncă împreună, înseamnă că formează o singură persoană? Nu. Trinitatea, așa cum a fost ea formulată de către Athanasius, un diacon egiptean din Alexandria, a fost acceptată de către Consiliul de la Niceea în anul 325 e.n. (la mai bine de trei sute de ani după Isus, pacea fie asupra sa!). Nu este nicio îndoială că păgânismul roman a avut o

influență asupra acestei doctrine a unui Dumnezeu triunitar. Sabatul a fost schimbat cu ziua de duminică, iar data de 25 decembrie, ziua zeului lor solar, Mithra, a fost introdusă drept ziua de naștere a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), deși Biblia a prezis și interzis în mod clar decorarea bradului de Crăciun:

„Așa vorbește Domnul: «Nu vă luați după felul de viață al neamurilor și nu vă temeți de semnele Cerului, pentru că neamurile se tem de ele. ~ Căci obiceiurile popoarelor sunt deșarte. Taie un lemn din pădure; mâna meșterului îl lucrează cu securea; ~ Îl împodobește cu argint și aur, și ei îl ținutiesc cu cuie și ciocane ca să nu se clatine. ~ Dumnezeii aceștia sunt ca o sperietoare de păsări într-un ogor de castraveți și nu vorbesc; sunt duși de alții, pentru că nu pot să meargă. Nu vă temeți de ei, căci nu pot să facă niciun rău și nu sunt în stare să facă niciun bine.»” [Ieremia 10:2-5]

Din cauza faptului că creștinismul s-a îndepărtat foarte mult de învățăturile originale ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!), Allah l-a trimis pe ultimul Său Profet, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pentru a anula schimbările făcute de om, precum: calendarul roman iulian, care a fost introdus drept era creștină; porcul a fost făcut permis; iar circumcizia a fost anulată de către Pavel:

„Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.” [Galateni 5:2]

Nobilul Coran avertizează:

„Necredincioși sunt și aceia care spun: «Dumnezeu este treimea din trei» (În triada „Tatăl, Fiul și Sfântul Duh”), căci nu există altă divinitate în afară de (Allah) Cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei necredincioși dintre ei chin dureros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:73]

Încă mai crezi în conceptul de Trinitate, care nu a fost propovăduit de Isus (Pacea fie asupra sa!)?

C: Dar Dumnezeu și Isus sunt una:

„Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine (...)” [Ioan 14:11]

M: Citește Ioan 17:21!

C: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi (...)” [Ioan 17:21]

M: Este clar că aici Isus (Pacea fie asupra sa!) și Dumnezeu sunt una, iar discipolii sunt una în Isus (Pacea fie asupra sa!) și Dumnezeu. Dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu fiindcă el este în Dumnezeu, atunci de ce nu sunt și discipolii Dumnezeu, deoarece și ei sunt precum Isus (Pacea fie asupra sa!), care este în Dumnezeu? Dacă Dumnezeu, Isus (Pacea fie asupra sa!) și Duhul Sfânt formează o singură unitate (Trinitatea), atunci cu discipolii împreună ar trebui să formeze un Dumnezeu alcătuit din cincisprezece unități.

C: Dar Isus este Dumnezeu:

„ (...) Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl (...)” [Ioan 14:9]

M: Uită-te la ceea ce scrie înainte și după:

„«Doamne», I-a zis Filip, «arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns.»” [Ioan 14:8]

„Isus i-a zis: «De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: „Arată-ne pe Tatăl”?»” [Ioan 14:9]

Isus (Pacea fie asupra sa!) l-a întrebat pe Filip cum să Îl arate pe Dumnezeu discipolilor, dacă acest lucru este imposibil. Ar trebui să crezi în Dumnezeu admirându-I creația: Soarele, Luna, toate creațiile și pe Isus (Pacea fie asupra sa!), care a fost creat de Dumnezeu. El (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Dumnezeu este Duh (...)” [Ioan 4:24]

„ (...) Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc Fața.” [Ioan 5:37]

„ (...) pe care niciun om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea (...)” [1 Timotei 6:16]

Așadar, ceea ce vezi nu este Dumnezeu. Nobilul Coran spune:

„Privirile nu-L ajung (*privirile oamenilor în această lume*), însă El prinde toate privirile (*nu-i este ascunsă și nevăzută privirea nici unei ființe*). El este **Latîf** (Cel Subtil) (și) **Khabîr** (Atoateștiutor)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:103]

C: Este greu să negi ceea ce ai învățat din copilărie.

M: Poate că următoarea întrebare îți va oferi o mai bună înțelegere asupra conceptului de Trinitate: ce este Duhul Sfânt?

C: Duhul Sfânt este Spiritul cel Sfânt și este, de asemenea, Dumnezeu. Noi am învățat că Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu și Duhul Sfânt este Dumnezeu. Nu ne este permis să spunem Trei dumnezei, ci Un Singur Dumnezeu.

M: Citește Matei 1:18!

C: „Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.” [Matei 1:18]

M: Compară-l cu Luca 1:26-27!

C: „În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, ~ la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.” [Luca 1:26-27]

M: Matei l-a menționat pe Duhul Sfânt, iar Luca pe îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) atunci când s-au referit la

nașterea miraculoasă a lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Ce este Duhul Sfânt?

C: În acest caz, Duhul Sfânt este îngerul Gabriel.

M: **Încă mai crezi în Trinitate?**

C: Atunci Dumnezeu este Dumnezeu, Duhul Sfânt este îngerul Gabriel, iar Isus (Pacea fie asupra sa!) este...

M: Lasă-mă să te ajut: Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), este un Profet.

C: Cum poți rezolva ceea ce noi numim un mister Divin?

M: Noi folosim Coranul drept referință pentru a corecta schimbările făcute de oameni în Scripturile revelate anterior. Dacă tu crezi într-Un Singur Dumnezeu, iar Isus (Pacea fie asupra sa!) este un Profet, de ce nu accepți și faptul că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este ultimul Mesager? Recită după mine *shahādah* (mărturisirea de credință).

C: „Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său! **(Ash-hadu an lā ilāha illa Allah wa ash-hadu anna Muhammadan ‘ābduhu wa rasūluh)**” Dar cum rămâne cu străbunii mei? Mi-aș dori să mă alătur lor, dar ei au fost cu toții creștini.

M: Avraam (Pacea fie asupra sa!) și-a părăsit strămoșii atunci când i s-a revelat adevărul (islamul). Fiecare este responsabil pentru sine. Poate că adevărul nu a ajuns la strămoșii tăi la fel de clar cum a ajuns la tine. Coranul spune:

„Cel care urmează calea cea dreaptă o urmează numai pentru sine însuși (căci lui îi vor reveni foloasele bune sale călăuziri), iar cel care rătăcește, rătăcește tot pentru sine însuși. Și nu va purta (un suflet) încărcat povara altuia și Noi nu am chinuit (niciodată un neam) înainte de a-i trimite un Profet (care să-l călăuzească spre Adevăr și să-l împiedice de la rătăcire).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:15]

Adevărul a ajuns la tine și acum depinde de tine.

C: Pot să accept atât islamul, cât și creștinismul?

M: Nu este silire la credință. Poți face orice dorești. Dar dacă ai combina ambele credințe, ar însemna că nu te-ai supune lui Allah, ci ai rămâne în continuare un necredincios:

„Acea care nu cred în Allah și în Trimișii Săi și vor să-L separe pe Allah de Trimișii Săi, zicând: «Noi credem în unii dintre ei (dintre Trimiși), dar nu credem în alții.» și voiesc să găsească un drum de mijloc, ~ Aceia sunt în adevăr necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi osândă rușinoasă. ~ Acelora care cred în Allah și în trimișii Săi și nu fac deosebire între ei (între Trimiși), acelora le vom dărui răsplata cuvenită lor, căci Allah este *Ghafūr* (Atoateiertător), *Rahīm* (Preamilostiv).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:150-152]

Poate că vei fi de acord cu mine dacă vom discuta și alte chestiuni.

C: Trebuie să spunem mărturisirea de credință înainte de a fi complet convinși?

M: Atunci când devii adult și ești apt din punct de vedere mental, atunci ești responsabil, fie că rostești sau nu mărturisirea de credință. Allah te-a creat cu un scop și ți-a dat mijloacele de a face diferența dintre bine și rău. El, Preaînaltul, a trimis mulți Profeti (Pacea fie asupra lor!) pentru a-i avertiza pe oameni. Noi am fost creați să Îl adorăm pe El și să concurăm unul cu celălalt în a face fapte bune în această viață:

„(...) Domnul nostru, n-ai făcut acestea în deșert! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:191]

„Oare nu i-am făcut Noi doi ochi ~ Și o limbă și două buze? ~ Și nu i-am arătat două căi (clare) (binele și răul, astfel încât să aleagă pe care dintre acestea o urmează)? [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 90:8-10]

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:56]

„Noi am făcut ceea ce se află pe Pământ (*animalele, plantele și regnul mineral*) podoabă pentru el, pentru a-i încerca (*pe oameni și a ști*) care dintre ei săvârșesc cele mai bune fapte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:7]

Doctrina divinității lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!)

M: Este Isus (Pacea fie asupra sa!) Dumnezeu?

C: Da. În Evanghelia după Ioan scrie:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” [Ioan 1:1]

M: Am fost de acord asupra faptului că o Scriptură Divină nu ar trebui să conțină contradicții. Dacă există două versete care se contradic, atunci doar unul dintre ele poate fi adevărat sau ambele sunt greșite, deoarece nu pot fi ambele corecte. Conform lui Ioan 1:1, Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu. Atunci câți dumnezei sunt? Cel puțin doi. Aceasta contradice multe versete biblice:

„(...) că numai Domnul este Dumnezeu, sus în Cer și jos pe Pământ, și că nu este alt Dumnezeu afară de El.” [Deuteronomul 4:39]

„Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeu nostru este Singurul Domn.” [Deuteronomul 6:4]

„(...) ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost niciun dumnezeu, și după Mine nu va fi. ~ Eu, Eu sunt Domnul, și afară de Mine nu este niciun mântuitor!” [Isaia 43:10-11]

„Așa vorbește Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: «Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe Urmă, și afară de Mine, nu este alt Dumnezeu.»” [Isaia 44:6]

„Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul Cerurilor, Singurul Dumnezeu care a întocmit Pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: «Eu sunt Domnul și nu este altul!»” [Isaia 45:18]

Din Isaia 45:18 putem trage concluzia că doar Dumnezeu Singurul a fost Creatorul și nimeni altcineva, nici măcar Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a participat la creație.

Ar trebui să citești de asemenea Deuteronomul 4:35, Exodul 8:10, II Samuel 7:22, I Regi 8:23, I Cronici 17:20, Psalmi 86:8, 89:6 și 113:5, Osea 13:4 și Zaharia 14:9.

C: Dar aceste versete sunt toate din Vechiul Testament. Există și în Noul Testament astfel de afirmații?

M: Desigur. Citește:

„(...) Ascultă Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un Singur Domn” [Marcu 12:29]

„(...) știm că în lume un idol este totuna cu nimic și că nu este decât un Singur Dumnezeu.” [I Corinteni 8:4]

„Căci este un Singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: omul Isus Hristos.” [I Timotei 2:5]

Uită-te la expresia **„omul Isus Hristos”**. Poți spune că Ioan 1:1 este corect și că celelalte versete sunt greșite sau invers?

C: Cum ar putea cineva să judece astfel?

M: Să privim din perspectiva Coranului, care corespunde cu ceea ce a spus Isus (Pacea fie asupra sa!) despre el în Biblie. Isus (Pacea fie asupra sa!) este menționat de mai multe ori în Coran drept „Cuvântul lui Allah”.

„Atunci, l-au chemat îngerii, în vreme ce el se ruga, stând în picioare, în templu, (zicându-i): «Iată că Allah ți-l vestește pe Yahya, care va adevăra un cuvânt al lui Allah („Un cuvânt al lui Allah”: o poruncă a lui Allah. Referitor la Isus care s-a născut fără să aibă tată, din porunca lui Allah, care a zis: „Fii!”). (Și el va fi) un bărbat nobil, neprihănit, un profet dintre cei evlavioși.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:39]

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa (Mesia, Isus), fiul Mariei, măreț în această lume ca și în Lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați (de Allah).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:45]

În ambele versete, Isus (Pacea fie asupra sa!) este numit „Cuvântul lui Allah”, însemnând o Poruncă de la Allah („Fii!” și a fost, aceasta făcând referire la Isus, fiul Mariei), ceea ce corespunde cu I Corinteni 3:23:

„Și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.” [I Corinteni 3:23]

În Ioan 1:1 ar fi trebuit să fie scris: „Și cuvântul a fost al lui Dumnezeu.” Greșeala ar putea să provină de la autorul Bibliei, făcută în mod intenționat sau nu.

C: De ce este numit Isus (Pacea fie asupra sa!) „Cuvântul lui Dumnezeu” în ambele Scripturi?

M: Crearea lui Isus în uterul Mariei (Pacea fie asupra lor!) a avut loc fără intervenția unui bărbat, fiindcă a fost Hotărârea lui Allah: **„Fii!”**, așa cum este menționat în Sura 3:47:

„Ea a zis: «O, Domnul meu, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?» I-a răspuns El: «Întocmai așa!» Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar «Fii!» și el este de îndată!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:47]

C: Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu fiindcă este plin de Duhul Sfânt.

M: Dar mai sunt și alți oameni plini de Duhul Sfânt. Sunt și aceștia divini? Citește următoarele versete:

„Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul.” [Faptele Apostolilor 11:24]

„Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.” [Faptele Apostolilor 5:32]

Ar trebui să citești și Faptele Apostolilor 6:5, II Petru 1:21, II Timotei 1:14, I Corinteni 2:16, Luca 1:41.

C: Dar Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost plin de Duhul Sfânt atunci când încă se afla în uterul mamei sale.

M: Același lucru este valabil și pentru Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!):

„Dar îngerul i-a zis: «Nu te teme, Zahario; fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Nevasta ta, Elisabeta, îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan. ~ El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie și mulți se vor bucura de nașterea lui. ~ Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale.»” [Luca 1:13-15]

C: Dar Isus (Pacea fie asupra sa!) putea înfăptui miracole. El a hrănit cinci mii de oameni cu doar cinci pâini și doi pești.

M: Același lucru a fost făcut și de către de Elisei. El a hrănit o sută de oameni cu douăzeci de pâini de orz și câteva spice noi:

„Atunci le-a pus pâinile înainte; și au mâncat și le-a mai și rămas, după cuvântul Domnului.” [II Regi 4:44]

Ilie i-a asigurat proviziile de untdelemn unei văduve:

„(...) Și el a zis: «Du-te de vinde untdelemnul și plătește-ți datoria; iar cu ce va rămâne, vei trăi tu și fiii tăi.»” [II Regi 4:7]

„Făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împușinat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.” [I Regi 17:16]

„Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața și pâine și carne seara, și bea apă din pârâu.” [I Regi 17:6]

C: Dar Isus (Pacea fie asupra sa!) a putut vindeca lepra.

M: Și Elisei a putut face aceasta, spunându-i leprosului din Naaman să se spele în râul Iordan:

„S-a coborât atunci și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvântul omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a făcut iarăși cum este carnea unui copilăș și s-a curățat.” [II Regi 5:14]

C: Dar Isus (Pacea fie asupra sa!) l-a făcut pe un nevăzător să vadă din nou.

M: Așa a făcut și Elisei:

„Elisei s-a rugat și a zis: «Doamne, deschide-i ochii să vadă!» Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut (...)” [II Regi 6:17]

„Când au intrat în Samaria, Elisei a zis: «Doamne, deschide ochii oamenilor acestora să vadă!» Și Domnul le-a deschis ochii și au văzut că erau în mijlocul Samariei.” [II Regi 6:20]

În plus, Elisei a provocat orbirea unor oameni:

„Sirienii s-au coborât la Elisei. El a făcut atunci următoarea rugăciune către Domnul: «Lovește, rogu-Te, pe poporul acesta cu orbire.» Și Domnul i-a lovit cu orbire, după cuvântul lui Elisei.” [II Regi 6:18]

C: Isus (Pacea fie asupra sa!) a înviat oamenii.

M: Compară aceasta cu Ilie:

„Domnul a ascultat glasul lui Ilie, și sufletul copilului s-a întors în el, și a înviat.” [I Regi 17:22]

Acest miracol i-a fost atribuit, de asemenea, lui Elisei:

„S-a suit și s-a culcat pe copil; și-a pus gura pe gura lui, ochii lui pe ochii lui, mâinile lui pe mâinile lui, și s-a întins peste el. Și trupul copilului s-a încălzit.” [II Regi 4:34]

Chiar și atingerea oaselor lui Elisei a putut readuce la viață un om (după cum menționează Biblia):

„Și, pe când îngropau un om, iată că au zărit una din aceste cete și au aruncat pe omul acela în mormântul lui Elisei. Omul s-a atins de oasele lui Elisei și a înviat și s-a sculat pe picioare.” [II Regi 13:21]

C: Dar Isus (Pacea fie asupra sa!) a mers pe apă.

M: Moise (Pacea fie asupra sa!) și-a întins brațele peste ape:

„Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat și apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor.” [Exodul 14:22]

C: Dar Isus (Pacea fie asupra sa!) a putut face exorcizări.

M: Isus (Pacea fie asupra sa!) însuși a recunoscut că și alți oameni puteau face aceasta:

„Și dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri.” [Matei 12:27 și Luca 11:19]

Discipolii au putut face exorcizări, de asemenea, după cum a spus Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în

Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» [Matei 7:22]

Chiar și profeții falși vor putea face minuni, după cum a fost profețit de Isus însuși (Pacea fie asupra sa!):

„Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.” [Matei 24:24]

C: Dar Ilie și Elisei au îndeplinit minuni rugându-se la Domnul lor.

M: Isus (Pacea fie asupra sa!) a făcut minuni, de asemenea, cu Voia lui Dumnezeu, așa cum a spus el însuși:

„Eu nu pot face nimic de la Mine însumi (...)” [Ioan 5:30]

„Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi.” [Luca 11:20]

Toate miracolele îndeplinite de Isus (Pacea fie asupra sa!) au fost efectuate și de Profeții anteriori, de discipoli și chiar și de necredincioși. Pe de altă parte, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu și-a putut face lucrarea acolo unde exista necredință:

„N-a putut să facă nicio minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. ~ Și Se mira de necredința lor. Isus străbătea satele dimprejur și îl învăța pe norod.” [Marcu 6:5-6]

C: Dar Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost înviat la trei zile după ce a murit.

M: Vom vorbi despre răstignire mai târziu, deoarece sunt multe controverse legate de acest subiect. Deocamdată, voi spune că acest concept a fost introdus de către Pavel, care nu l-a văzut niciodată pe Isus (Pacea fie asupra sa!) în viață:

„Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos, din sămânța

lui David, înviat din morți, după Evanghelia mea.” [II Timotei 2:8]

Versetele despre înviere din Marcu 16:9-20 au fost, de asemenea, înlăturate din multe Biblii. Dacă nu au fost înlăturate, atunci au fost tipărite cu o mărime de font mică sau între paranteze și cu comentarii. Vezi în acest sens Biblia Ortodoxă și Biblia Martorilor lui Iehova. Să te întreb un lucru: **a susținut vreodată Isus (Pacea fie asupra sa!) că este Dumnezeu sau a spus vreodată: „Aici sunt eu, Dumnezeul vostru, adorați-mă!”?**

C: Nu, dar el este Dumnezeu și Om.

M: Dar a susținut vreodată aceasta?

C: Nu.

M: Într-adevăr, el (Pacea fie asupra sa!) a menționat ceea ce Isaia a profețit și anume că oamenii Îl vor adora în van pe Dumnezeu și vor crede în credințe făcute de oameni și nu venite de la Dumnezeu:

„Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.” [Matei 15:9]

Toate doctrinele din cadrul creștinismului modern sunt făcute de oameni: Trinitatea, natura de fiu al lui Dumnezeu a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), divinitatea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și doctrina păcatului original și a mântuirii. Este clar din cuvintele lui Isus (Pacea fie asupra sa!) înregistrate în Noul Testament că el nu a susținut niciodată că are natură Divină sau că este Dumnezeu:

„ (...) nu fac nimic de la Mine însumi (...)” [Ioan 8:28]

„ (...) Tatăl este mai mare decât Mine.” [Ioan 14:28]

„ (...) Domnul Dumnezeu nostru este un singur Domn.” [Marcu 12:29]

„ (...) Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?” [Marcu 15:34]

„ (...) Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul! (...)” [Luca 23:46]

„Cât despre ziua aceea sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din Ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.” [Marcu 13:32]

Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost numit Profet, Învățător trimis de la Dumnezeu, robul Său, Mesia și, mai târziu, a fost denumit Fiul lui Dumnezeu și apoi Dumnezeu însuși.

Să gândim logic: cum ar putea o femeie muritoare să-I dea naștere lui Dumnezeu? Isus (Pacea fie asupra sa!) a dormit, în timp ce Dumnezeu nu doarme niciodată:

„Iată că nu dormitează, nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel.” [Psalmi 121:4]

Dumnezeu ar trebui să fie Atotputernic. Cum ar putea oamenii să Îl scuipe și să Îl răstignească, așa cum susține Biblia? Cum ar putea fi Isus (Pacea fie asupra sa!) Dumnezeu dacă el l-a adorat pe Dumnezeu asemeni oricărui alt om:

„Iar El Se ducea în locuri pustii, și Se ruga.” [Luca 5:16]

Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost tentat de către Satana timp de 40 de zile (Luca 4:1-13), dar în Iacov 1:13 scrie:

„(...) Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău (...)” [Iacov 1:13]

Cum ar putea atunci Isus (Pacea fie asupra sa!) să fie Dumnezeu? Putem dezbate logic acest lucru la nesfârșit.

C: Da, eu pot înțelege, dar trebuie să acceptăm acest lucru orbește.

M: Dar această atitudine nu contrazice Biblia, care spune că toate lucrurile trebuie să fie demonstrate:

„Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.” [I Tesaloniceni 5:21]?

C: Este de-a dreptul confuz.

M: Următorul verset din I Corinteni spune:

„Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților.” [I Corinteni 14:33]

Doctrinile făcute de oameni creează confuzie.

Doctrina calității de fiu divin a lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

M: Este Isus (Pacea fie asupra sa!) fiul lui Dumnezeu?

C: Da. Citește Matei 3:17, care descrie momentul în care Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost botezat de Ioan:

„Și din Ceruri s-a auzit un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.»” [Matei 3:17]

M: Nu ar trebui să interpretezi cuvântul „fiu” în mod literal, deoarece Biblia face referire la mulți Profeți și la alți oameni ca fiind fii ai lui Dumnezeu. Citește Exodul 4:22!

C: „Tu vei zice lui faraon: «Așa vorbește Domnul: „Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut.”»” [Exodul 4:22]

M: Aici este Iacob (Israel), primul Său fiu. Citește II Samuel 7:13-14 sau I Cronici 22:10!

C: „El va zidi Numelui Meu o Casă, și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui. ~ Eu îi voi fi Tată, și el Îmi va fi fiu (...)” [II Samuel 7:13-14]

M: Vei deveni confuz dacă vei citi din Ieremia:

„(...) Căci Eu sunt Tatăl lui Israel, și Efraim este întâiul Meu născut.” [Ieremia 31:9]

Israel a fost numit, de asemenea, primul născut în Exodul

4:22. Cine este cu adevărat primul născut: Israel sau Efraim? Chiar și oamenii obișnuiți pot fi numiți fii ai lui Dumnezeu. Citește Deuteronomul 14:1!

C: „Voi sunteți copiii Domnului Dumnezeului vostru (...)” [Deuteronomul 14:1]

M: Oamenii obișnuiți pot fi numiți, de asemenea, primii născuți. Citește Romani 8:29!

C: „Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.” [Romani 8:29]

M: Dacă toți au fost primii născuți, atunci ce este Isus (Pacea fie asupra sa!)?

C: El este singurul fiu născut al lui Dumnezeu!

M: Cu mult timp înainte ca Isus (Pacea fie asupra sa!) să se nască, Dumnezeu i-a spus lui David:

„«Eu voi vesti hotărârea Lui» - zice Unsul - «Domnul Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.”»” [Psalmi 2:7]

Așadar, David este, de asemenea, fiul născut al lui Dumnezeu. Cuvintele „Fiul lui Dumnezeu” nu trebuie înțelese în mod literal, ci metaforic. Poate fi vorba despre oricine este iubit de Dumnezeu. În plus, Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus că Dumnezeu nu este doar Tatăl lui, ci și Tatăl vostru (Matei 5:45, 48).

C: „Ca să fiți fii ai Tatălui vostru (...)” [Matei 5:45]

„Voi fiți, dar, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.” [Matei 5:48]

M: Poți vedea în multe versete din Biblie că expresia „Fiul lui Dumnezeu” semnifică dragoste și afecțiune, precum și aporie de Dumnezeu, iar acest lucru nu i se aplică doar lui Isus

(Pacea fie asupra sa!). Vei găsi fii și fiice ale lui Dumnezeu:

„Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul cel Atotputernic.” [II Corinteni 6:18]

Ținând cont de aceste versete din Biblie, nu există niciun motiv pentru care Isus (Pacea fie asupra sa!) ar trebui să fie considerat fiul lui Dumnezeu într-un sens literal sau unic.

C: Dar el nu are tată. Din acest motiv, el este fiul lui Dumnezeu.

M: Atunci trebuie să îl consideri și pe Adam (Pacea fie asupra sa!) fiul lui Dumnezeu, pentru că el nu a avut nici tată, nici mamă. În Luca, ni se spune:

„(...) Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.” [Luca 3:38]

Citește Evrei 7:3!

C: „Fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu - rămâne preot în veac.” [Evrei 7:3]

M: La cine se face referire? Răspunsul se află în Evrei:

„(...) Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Preaînalt - care a întâmpinat pe Avraam (...)” [Evrei 7:1]

El este mai deosebit decât Isus sau Adam (Pacea fie asupra lor!). De ce nu este considerat fiul lui Dumnezeu sau Dumnezeu Însuși?

C: Atunci ce este Isus (Pacea fie asupra sa!)?

M: Musulmanii îl numesc Isus (Pacea fie asupra sa!), fiul Mariei.

C: Nimeni nu neagă acest lucru.

M: Da, este simplu și nimeni nu poate nega acest lucru.

Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a numit pe sine fiul omului și a refuzat să fie numit fiul lui Dumnezeu. Citește Luca 4:41!

C: „Din mulți ieșeau și draci care strigau și ziceau: «Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.» Dar El îi muștra și nu-i lăsa să vorbească, pentru că știa că El este Hristosul.” [Luca 4:41]

M: Așadar, este clar din acest verset că el (Pacea fie asupra sa!) a refuzat să fie numit Fiul lui Dumnezeu. El a refuzat să fie numit astfel și în Luca 9:20-21 și le-a spus discipolilor săi să nu se refere la el cu acest nume.

C: „«Dar voi», i-a întrebat El, «cine ziceți că sunt?» «Hristosul lui Dumnezeu!», I-a răspuns Petru. ~ Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta.” [Luca 9:20-21]

M: Statutul lui Isus (Pacea fie asupra sa!), cel care a fost Mesia cel așteptat, un Profet, a fost ridicat de la cel de învățător la cel de Fiul al lui Dumnezeu, Domn, și în final la cel de Dumnezeu Însuși. Citește următoarele versete:

„Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: «Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu (...).»” [Ioan 3:2]

„Oamenii aceia, când au văzut minunea pe care o făcuse Isus, ziceau: «Cu adevărat, Acesta este Prorocul cel așteptat în lume.»” [Ioan 6:14]

Isus (Pacea fie asupra sa!) este numit Profet, de asemenea, în Ioan 7:40, Matei 21:11, Luca 7:16 și 24:19. În Faptele Apostolilor, citim:

„Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu.” [Faptele Apostolilor 9:20]

Poți concluziona din aceste versete că primii creștini foloseau încă sinagogile și că bisericile au fost create atunci când creștinii au deviat de la învățăturile originale ale lui Isus - Pacea

fie asupra sa!). Paul, Barnaba și ne-evreii au fost expulzați din sinagogi, deoarece au fost acuzați de blasfemie și impuritate (A se vedea Fapte 13:50, 17:18 și 21:28). În Luca, citim:

„Astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.” [Luca 2:11], iar în Ioan:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” [Ioan 1:1]

A fost Isus (Pacea fie asupra sa!) răstignit?

M: Coranul spune că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost răstignit:

„Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, Trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:157]

Încă mai crezi că el (Pacea fie asupra sa!) a murit pe cruce?

C: Da, el a murit și apoi a fost înviat.

M: Suntem cu toții de acord că nimeni nu a văzut momentul răstignirii. Oamenii au văzut că mormântul în care credeau că se află Isus (Pacea fie asupra sa!) era gol și au ajuns la concluzia că el a fost înviat, deoarece discipolii și alți martori l-au văzut viu după presupusa răstignire. Nu ar fi posibil ca el (Pacea fie asupra sa!) să nu fi murit pe cruce, așa cum susține Coranul?

C: Care este dovada?

M: Să ne uităm la versetele din Biblie care susțin această concluzie. Consideri mai important ceea ce a spus Isus (Pacea fie asupra sa!) sau ceea ce au spus discipolii, apostolii și alți martori?

C: Bineînțeles că este mai important ceea ce a spus Isus.

M: Atunci, în conformitate cu ceea ce a spus Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său, nici robul mai presus de Domnul său.” [Matei 10:24]

C: Dar Isus însuși a spus că se va ridica din morți:

„Și le-a zis: «Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învie a treia zi dintre cei morți.»” [Luca 24:46]

M: Suferința este adeseori exagerată în Biblie, fiind folosit termenul de „moarte” pentru descrierea ei, după cum a spus Pavel:

„În fiecare zi eu sunt în primejdie de moarte; atât este de adevărat lucrul acesta, fraților, cât este de adevărat că am de ce să mă laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru.” [I Corinteni 15:31]

Câteva dovezi ale faptului că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost răstignit sunt următoarele:

1. Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a rugat pentru ajutor lui Dumnezeu:

„(...) Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” [I Corinteni 27:46]

„(...) Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine (paharul morții)! Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta.” [Luca 22:42]

2. Ruga lui Isus (Pacea fie asupra sa!) de a nu muri pe cruce a fost acceptată de Dumnezeu, conform lui Luca, autorul cărților Evrei și Iacov. Atunci, cum a murit el (Pacea fie asupra sa!) pe cruce?

„Atunci I s-a arătat un înger din Cer, ca să-L întărească.” [Luca 22:43]

Aceasta înseamnă că un înger l-a asigurat că Dumnezeu nu l-ar lăsa fără niciun ajutor:

„El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui.” [Evrei 5:7]

Rugile lui Isus (Pacea fie asupra sa!) au fost „ascultate”, ceea ce înseamnă că Dumnezeu le-a răspuns într-un mod pozitiv:

(...) Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.” [Iacov 5:16]

Isus însuși (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. ~ Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate i se deschide. ~ Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? ~ Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe?” [Matei 7:7-10]

Dacă toate rugile lui Isus (Pacea fie asupra sa!) au fost acceptate de către Dumnezeu, inclusiv ruga sa de a nu muri pe cruce, cum ar fi putut să moară pe cruce?

3. Picioarele sale nu au fost „zdrobite” de soldații romani:

„Ostașii au venit deci și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi, apoi pe ale celui alt care fusese răstignit împreună cu El. ~ Când au venit la Isus și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor.” [Ioan 19:32-33]

Ne putem baza pe afirmația acestor soldați, conform căreia Isus (Pacea fie asupra sa!) era mort, sau aceștia au vrut să îl salveze crezând că era cu adevărat nevinovat (chiar dacă noi, musulmanii, nu credem că Isus - Pacea fie asupra sa - a fost răstignit)?

Dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) ar fi murit pe cruce, sângele său s-ar fi coagulat și astfel nu i-ar fi curs sânge din corp atunci când a fost străpuns. Dar Evanghelia spune că i-au curs

sânge și apă:

„Ci unul din ostași I-a străpuns coasta cu o suliță; și îndată a ieșit din ea sânge și apă.” [Ioan 19:34]

4. Atunci când fariseii i-au cerut lui Isus (Pacea fie asupra sa!) un semn că misiunea sa era adevărată, el a răspuns:

„Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.” [Matei 12:40]

Ignorând problema timpului, care nu a fost de trei zile și trei nopți, ci de o zi (sâmbătă) și două nopți (vineri noaptea și sâmbătă noaptea), a fost Iona în viață în burta balenei?

C: Da.

M: Era Iona încă în viață atunci când a fost scos din burta balenei?

C: Da.

M: Atunci Isus (Pacea fie asupra sa!) era încă în viață, așa cum a profetizat.

5. Isus însuși (Pacea fie asupra sa!) a spus că el nu a murit pe cruce. Dimineața devreme, Maria Magdalena s-a dus la mormânt, care era gol. Ea a văzut pe cineva care semăna cu un grădinar. După o discuție, ea a realizat că era Isus (Pacea fie asupra sa!) și a vrut să îl atingă. Isus (Pacea fie asupra sa!) i-a spus:

„«Nu mă ține», i-a zis Isus, «căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu (...).»” [Ioan 20:17]

„Nu mă ține” poate fiindcă rana recentă l-ar fi durut. „Căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu” înseamnă că el era încă în viață, fiindcă atunci când cineva moare se duce la Creator (chiar dacă noi, musulmanii, nu credem sub nicio formă că Isus - Pacea fie asupra sa! - a fost răstignit).

6. După presupusa răstignire, discipolii au crezut că el nu

era același Isus (Pacea fie asupra sa!), ci era un duh, deoarece corpurile înviate sunt sub formă de „duh”.

C: Stai puțin. Cum poți fi sigur că trupurile înviate sunt sub formă de „duh”?

M: Așa a spus Isus (Pacea fie asupra sa!) în Biblie: că sunt precum îngerii.

C: Unde scrie așa ceva?

M: În Luca:

„Isus le-a răspuns: «Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită; ~ Dar cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă parte de veacul viitor și de învierea dintre cei morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita. ~ Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.»» [Luca 20:34-36]

Apoi, Isus (Pacea fie asupra sa!) le-a explicat că este aceeași persoană, lăsându-i să îi atingă mâinile și picioarele. Fiindcă ei nu l-au crezut, el (Pacea fie asupra sa!) a cerut carne pentru a le arăta că mănâncă, asemeni oricărui om:

„Pe când vorbeau ei astfel, însuși Isus a stat în mijlocul lor și le-a zis: «Pace vouă!» ~ Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh. ~ Dar El le-a zis: «Pentru ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă? ~ Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.» ~ (Și, după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și picioarele Sale.) ~ Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, El le-a zis: «Aveți aici ceva de mâncare?» ~ I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de miere. ~ El le-a luat și a mâncat înaintea lor.» [Luca 24:36-43]

7. Dacă încă mai crezi că Isus (Pacea fie asupra sa!) a murit pe cruce, atunci el a fost un profet fals și blestemat de Dumnezeu conform acestor versete:

„Prorocul sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea (...)” [Deuteronomul 13:5]

„Dacă se va omorî un om care a săvârșit o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu moartea și l-ai spânzurat de un lemn, ~ Trupul lui mort să nu stea noaptea pe lemn; ci să-l îngropi în aceeași zi, căci cel spânzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu, și să nu spurci țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul Dumnezeuul tău.” [Deuteronomul 21:22-23]

A crede că el (Pacea fie asupra sa!) a murit pe cruce înseamnă a-i discredita statutul de Profet. Evreii au susținut că l-au omorât pe Isus (Pacea fie asupra sa!) pe cruce pentru a-l face să pară un Profet fals. Creștinii cred în răstignire pentru că este necesară pentru doctrina lor de mântuire a păcatelor și, în consecință, aceștia trebuie să accepte, de asemenea, faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost blestemat. Această credință creștină se opune învățăturilor din Osea:

„Căci bunătate voiesc, nu jertfe, și cunoștință de Dumnezeu, mai mult decât arderi de tot!” [Osea 6:6] și contrazice, de asemenea, învățăturile lui Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Duceți-vă de învățați ce înseamnă: «Milă voiesc, iar nu jertfă!» (...)” [Matei 9:13]

„Dacă ați fi știut ce înseamnă: «Milă voiesc, iar nu jertfe!», n-ați fi osândit pe niște nevinovați.” [Matei 12:7]

C: Atunci de ce cred oamenii în înviere?

M: Pavel a fost cel care a introdus conceptul de înviere:

„(...) Și unii ziceau: «Ce vrea să spună palavragiul acesta?» Alții, când l-au auzit că vestește pe Isus și învierea (...)” [Faptele Apostolilor 17:18]

Pavel, care nu l-a văzut niciodată pe Isus (Pacea fie asupra sa!), a recunoscut că învierea este un concept care îi aparține:

„Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos, din sămânța

lui David, înviat din morți, după Evanghelia mea.” [II Timotei 2:8]

El a fost, de asemenea, primul care i-a atribuit lui Isus (Pacea fie asupra sa!) statutul de Fiu al lui Dumnezeu:

„După ce a mâncat, a prins iarăși putere. Saul a rămas câteva zile cu ucenicii care erau în Damasc.” [Faptele Apostolilor 9:20]

Așadar, creștinismul nu reprezintă învățăturile lui Isus (Pacea fie asupra sa!), ci pe cele ale lui Pavel.

C: Dar Marcu 16:19 spune că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost ridicat la Ceruri și stă în dreapta Tatălui:

„Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la Cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.” [Marcu 16:19]

M: Așa cum ți-am spus mai devreme, fragmentul Marcu 16:9-20 a fost scos din anumite Biblii. Dacă încă mai crezi că Isus (Pacea fie asupra sa!) este divin fiindcă a fost ridicat la Ceruri, de ce nu îi consideri divini și pe alți Profeți care au fost ridicat la Ceruri?

C: Cine sunt aceștia?

M: Ilie:

„(...) și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt. ~ Elisei se uita și striga: (...) Și nu l-a mai văzut.” [II Regi 2:11-12]

Enoh a fost, de asemenea, ridicat la Ceruri:

„Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.” [Geneza 5:24]

„Prin credință a fost mutat Enoh de pe Pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.” [Evrei 11:5]

Doctrina mântuirii și a păcatului originar

C: Așadar, mântuirea păcatelor prin răstignirea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a făcut parte din învățăturile lui Isus?

M: Aceasta este doctrina mântuirii, care a fost acceptată de către Biserică la trei sau patru secole după ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a părăsit Pământul și care contrazice Biblia, după cum arată următoarele versete:

„Să nu omori pe părinți pentru copiii și să nu omori pe copiii pentru părinți; fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.” [Deuteronomul 24:16]

„Ci fiecare va muri pentru nelegiuirea lui; oricărui om care va mânca aguridă i se vor strepezi dinții!” [Ieremia 31:30]

„Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el și răutatea celui rău va fi peste el.” [Ezechiel 18:20]

Adam și Eva au fost responsabili pentru propriul păcat, care a fost iertat de Allah, conform islamului.

C: Dar aceste versete sunt din Vechiul Testament.

M: Citește ceea ce Isus (Pacea fie asupra sa!) însuși a spus în Matei 7:1-2!

C: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați. ~ Căci cu ce judecată judecați veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați vi se va măsura.” [Matei 7:1-2]

M: Citește I Corinteni 3:8!

C: „Cel ce sădește și cel ce udă sunt totuna; și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui.” [I Corinteni 3:8]

Dar noi credem în păcatul originar!

M: Încă mai ai nevoie de dovezi că oamenii se nasc fără păcate? Citește Matei 19:14!

C: „Și Isus le-a zis: «Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția Cerurilor este a celor ca ei.»” [Matei 19:14]

M: Așadar, fiecare om se naște fără de păcat și toții copiii aparțin Împărăției Cerurilor. Știi că Pavel a fost cel care a abolit legea evreiască? Citește Romani 7:1-6!

C: „Nu știți, fraților - căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea - că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el? ~ Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei. ~ Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul. ~ Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți; și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu. ~ Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor, ațâțate de Lege, lucrau în mădularele noastre și ne făceau să aducem roade pentru moarte. ~ Dar acum, am fost izbăviți de Lege și suntem morți față de Legea aceasta care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou, iar nu după vechea slovă.” [Romani 7:1-6]

M: Să te întreb ceva. De ce crezi în înviere, dacă Pavel însuși, care nu l-a văzut niciodată pe Isus (Pacea fie asupra sa!), a recunoscut că aceasta era învățătura sa?

C: Unde este scris?

M: Citește II Timotei 2:8!

C: „Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos, din sămânța lui David, înviat din morți, după Evanghelia mea.” [II Timotei 2:8]

Dar de ce trebuie să credem că el a fost răstignit și înviat mai târziu?

M: Nu știu. Islamul, învățătura tuturor Profeților lui Dumnezeu (Pacea fie asupra lor!), nu a fost afectat de credințe sau concepte păgâne și superstiții.

C: Aceasta este ceea ce caut.

M: Atunci de ce nu rostești *shahādah* (mărturisirea de credință)? Te voi ajuta să o pronunți.

C: Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său! **Ash-hadu an lā ilāha illa Allah wa ash-hadu anna Muhammadan ‘abduhu wa rasūluh.** A fost Profetul Mohammed menționat vreodată în Biblie?

M: Da, dar nu este necesar pentru un musulman să știe acest lucru din Biblie. Deoarece ai studiat Biblia, mi-ar plăcea să discut acest subiect cu tine pe scurt data viitoare.

Notă: Restul discuției va avea loc între doi musulmani: „M” și „m”.

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Biblie

Atât Ismail, cât și Isaac au fost binecuvântați

M: De ce au lăsat-o pe Sara Ismail și mama sa, Agar?

m: După ce Isaac a fost înțărcat, mama sa, Sara, l-a văzut pe Ismail râzând de el. După aceasta, ea nu a mai vrut ca Ismail să fie moștenitor alături de fiul său, Isaac:

„Copilul s-a făcut mare și a fost înțărcat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua când a fost înțărcat Isaac. ~ Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam, egipteanca Agar. ~ Și a zis lui Avraam: «Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.»» [Geneza 21:8-10]

M: Conform Bibliei, Isaac avea aproape doi ani atunci când a fost înțărcat. Ismail avea pe atunci șaisprezece ani, deoarece Avraam avea optzeci și șase de ani atunci când Agar l-a născut pe Ismail și o sută de ani când s-a născut Isaac:

„Avraam era de optzeci și șase de ani, când i-a născut Agar pe Ismail.” [Geneza 16:16]

„Avraam era în vârstă de o sută de ani la nașterea fiului său, Isaac.” [Geneza 21:5]

Geneza 21:8-10 contrazice atunci Geneza 21:14-21, unde Ismail este prezentat drept un bebeluș ținut pe umărul mamei sale, numit „copil” atunci când ambii au lăsat-o pe Sara:

„A doua zi, Avraam s-a sculat de dimineață; a luat pâine și un burduf cu apă, pe care l-a dat Agarei și i l-a pus

pe umăr; i-a dat și copilul (...)” [Geneza 21:14]

Acesta este profilul unui copil și nu al unui adolescent. Așadar, Ismail și mama sa, Agar, au lăsat-o pe Sara cu mult timp înainte de nașterea lui Isaac. Conform islamului, Avraam (Pacea fie asupra sa!) i-a luat pe Ismail și pe Agar, care au făcut o așezare nouă în Mecca, numită Paran în Biblie (Geneza 21:21), în urma unei Porunci Divine primite de Avraam, care era parte din planul lui Dumnezeu. Agar a fugit de șapte ori între două dealuri, *Safā* și *Marwah*, căutând apă. Aceasta reprezintă originea unuia dintre ritualurile îndeplinite în cadrul pelerinajului la Mecca. Fântâna de apă menționată în Geneza 21:19 există și astăzi și este cunoscută sub numele de *ZamZam*. Avraam și Ismail au construit mai târziu *Ka'bah* în Mecca. Locul unde Avraam (Pacea fie asupra sa!) obișnuia să efectueze rugăciunile lângă *Ka'bah* există și astăzi, fiind cunoscut drept *Maqam Ibrahim* (Locul lui Avraam). În timpul pelerinajului, pelerinii din Mecca și musulmanii din întreaga lume comemorează jertfa lui Avraam și Ismail sacrificând animale.

m: Dar Biblia spune că Isaac a fost cel care urma să fie sacrificat.

M: Islamul spune că legământul dintre Dumnezeu, Avraam (Pacea fie asupra sa!) și singurul său fiu, Ismail, a fost făcut și pecetluit atunci când Ismail urma să fie sacrificat. În aceeași zi, Avraam, Ismail și toți bărbații din gospodăria lui Avraam au fost circumciși. La acel timp, Isaac încă nu se născuse:

„Avraam era în vârstă de nouăzeci și nouă de ani când a fost tăiat împrejur în carnea prepuțului său. ~ Fiul său, Ismail, era în vârstă de treisprezece ani când a fost tăiat împrejur în carnea prepuțului său. ~ Avraam și fiul său, Ismail, au fost tăiați împrejur chiar în ziua aceea. ~ Și toți oamenii din casa lui: robi născuți în casa lui, sau cumpărați cu bani de la străini, au fost tăiați împrejur împreună cu el.”
[Geneza 17:24-27]

Un an mai târziu, s-a născut Isaac, care a fost circumcis pe

când avea opt zile:

„Avraam a tăiat împrejur pe fiul său Isaac, la vârsta de opt zile, cum îi poruncise Dumnezeu. ~ Avraam era în vârstă de o sută de ani la nașterea fiului său, Isaac.” [Geneza 21:4-4]

Așadar, atunci când legământul a fost făcut și pecetluit (circumcizia și sacrificiul), Avraam (Pacea fie asupra sa!) avea nouăzeci și nouă de ani și Ismail avea treisprezece. Isaac s-a născut un an mai târziu, pe când Avraam (Pacea fie asupra sa!) avea o sută de ani.

Descendenții lui Ismail, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și, implicit, toți musulmanii, respectă și astăzi practica circumciziei. În cele cinci rugăciuni zilnice, musulmanii îi laudă pe Avraam (Pacea fie asupra sa!) și pe descendenții săi împreună cu Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și descendenții săi.

m: Dar în Geneza 22 scrie că Isaac era cel care urma să fie sacrificat.

M: Știu, dar vei vedea că există o contradicție acolo. Scrie **„pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac”**. Nu ar fi trebuit să scrie **„pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Ismail”**, dacă Ismail avea treisprezece ani, iar Isaac nici nu se născuse? Atunci când Isaac s-a născut, Avraam (Pacea fie asupra sa!) avea doi fii. Numele lui Ismail a fost schimbat cu cel al lui Isaac în toată Geneza 22, dar Dumnezeu a protejat cuvântul „singurul” pentru a ne arăta despre cine era vorba.

Cuvintele **„(...) și-ți voi înmulți foarte mult sămânța (...)**” [Geneza 22:17] se referă mai înainte la Ismail în Geneza 16:10. Atunci, nu se referă toată Geneza 22 la Ismail? Afirmatia **„și îl voi înmulți nespun de mult (...)**” s-a referit la Ismail atât în Geneza 17:20, cât și în Geneza 21:18, și nu s-a referit niciodată la Isaac.

m: Evreii și creștinii susțin că Isaac i-a fost superior lui

Ismail.

M: Ei pot spune aceasta dacă doresc, dar Biblia nu le susține afirmația:

„Atunci Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: «Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.»” [Geneza 15:4]

Așadar, Ismail a fost, de asemenea, moștenitorul lui Avraam (Pacea fie asupra sa!).

„Îngerul Domnului i-a zis (lui Agar): «Îți voi înmulți foarte mult sămânța și ea va fi atât de multă la număr că nu va putea fi numărată.»” [Geneza 16:10]

„Dar și cu privire la Ismail te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvânta, îl voi face să crească și îl voi înmulți nespus de mult; doisprezece voievozi va naște, și voi face din el un neam mare.” [Geneza 17:20]

„Dar și pe fiul roabei tale îl voi face un neam, căci este sămânța ta.” [Geneza 21:13]

„Scoală-te, ia copilul și ține-l de mână; căci voi face din el un neam mare.” [Geneza 21:18]

„Dacă un om, care are două neveste, iubește pe una și nu iubește pe cealaltă, și dacă are copii cu ele, din care întâiul născut este de la nevasta pe care n-o iubește, ~ Când își va împărți averile între fiii lui, nu va putea face întâi născut pe fiul aceleia pe care o iubește, în locul fiului aceleia pe care n-o iubește, și care este întâiul născut. ~ Ci să recunoască de întâi născut pe fiul aceleia pe care n-o iubește și să-i dea o parte îndoită din averea lui; căci fiul acesta este cel dintâi rod al puterii lui, și lui i se cuvine dreptul de întâi născut.” [Deuteronomul 21:15-17]

Islamul nu neagă binecuvântările lui Dumnezeu trimise asupra lui Isaac și a descendenților săi, dar fiul promis este Ismail, din care s-a ridicat Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa!), care a fost Pecetea tuturor Profetilor.

m: Dar creștinii și evreii susțin că Ismail a fost un fiu ilegitim.

M: Aceasta este ceea ce spun ei, dar nu și ceea ce spune Biblia. Cum ar putea un Profet atât de măreț precum Avraam (Pacea fie asupra sa!) să aibă o soție ilegitimă și un fiu ilegitim?!

„Atunci Sarai, nevasta lui Avraam, a luat pe egipteanca Agar, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său, Avraam (...)” [Geneza 16:3]

Dacă mariajul lor era legitim, cum putea fi copilul lor ilegitim?

Numele de Ismail a fost ales de către Dumnezeu Însuși:

„Îngerul Domnului i-a zis (lui Agar): «Iată, acum ești însărcinată și vei naște un fiu căruia îi vei pune numele Ismael; căci Domnul a auzit mâhnirea ta.»” [Geneza 16:11]

Ismail înseamnă „Dumnezeu a auzit”. Unde scrie în Biblie că Ismail a fost un fiu ilegitim?

m: Nicăieri.

M: Cu mult timp înainte de nașterea lui Ismail și Isaac, Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam (Pacea fie asupra sa!):

„(...) Seminței tale dau țara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat.” [Geneza 15:18]

Nu se află cea mai mare parte a Arabiei între Nil și Eufrat, unde s-au așezat mai târziu descendenții lui Ismail?

m: Vrei să spui că nu le-a fost promis niciun pământ lui Isaac și descendenților săi?

M: Noi, musulmanii, nu negăm faptul că Isaac a fost, de asemenea, binecuvântat:

„Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara

Canaanului în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeul lor.” [Geneza 17:8]

Poți vedea, de asemenea, diferența dintre faptul că Avraam (Pacea fie asupra sa!) a fost numit „străin” în Canaan, dar nu și în pământul dintre Nil și Eufrat? Fiind caldeean, el era mai mult arab decât evreu.

m: Dar legământul a fost făcut cu Isaac, conform Bibliei:

„Dar Legământul Meu îl voi încheia cu Isaac, pe care ți-l va naște Sara la anul pe vremea aceasta.” [Geneza 17:21]

M: Înseamnă aceasta că legământul îl exclude pe Ismail? Unde scrie în Biblie că Dumnezeu nu a făcut un legământ cu Ismail?

m: Nicăieri.

Caracteristicile unui Profet în conformitate cu Ieremia

Ieremia afirmă:

„Dar, dacă un Proroc proorocește pacea, numai după împlinirea celor ce proorocește se va cunoaște că este cu adevărat trimis de Domnul.” [Ieremia 28:9]

Cuvântul „*islam*” înseamnă liniște și pace. Această profeție a lui Ieremia nu îi poate fi aplicată lui Isus (Pacea fie asupra sa!), deoarece el a spus că nu a venit pentru a aduce pacea:

„Credeti că am venit să aduc pace pe Pământ? Eu vă spun: nu; ci mai degrabă dezbinare. ~ Căci, de acum înainte, din cinci care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinați împotriva a doi și doi împotriva a trei. ~ Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nuroii și nora împotriva soacrei.” [Luca 12:51-53] (A se vedea, de asemenea, Matei 10:34-36)

Până va veni Șilo

Acesta a fost un mesaj al lui Iacov (Pacea fie asupra sa!) către copiii săi, înainte ca el să moară:

„Iacov a chemat pe fiii săi și a zis: «Strângeți-vă și va voi vesti ce vi se va întâmpla în vremurile care vor veni.»» [Geneza 49:1]

„Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo, și de El vor asculta popoarele.» [Geneza 49:10]

Șilo este, de asemenea, numele unui oraș, dar adevăratul său înțeles este acela de pace și liniște (islam). În acest context, nu poate face referire la un oraș. Dacă s-ar referi la o persoană, ar putea fi o denaturare a cuvântului Shaluah (Elohim), care înseamnă Mesager (al lui Allah). Așadar, Profeții israeliți din genealogia lui Isaac aveau să se oprească după venirea lui Șilo. Acest lucru este în concordanță cu următorul verset din Nobilul Coran:

„Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când el i-a întrebat pe fiii lui: «Pe cine veți adora voi după moartea mea?» Și i-au răspuns ei: «Voim să-L adorăm pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi Avraam, Ismail și Isaac (în limba arabă Ishaq), pe Domnul Cel Unic. Noi numai Lui îi vom fi supuși (musulmani)!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:133]

Schimbarea Profeției de la o națiune la alta a fost profetită de către Isus (Pacea fie asupra sa!) în următorul verset:

„De aceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va aduce roadele cuvenite.» [Matei 21:43]

Bacca este Mecca

Ka'bah, care a fost construită de Avraam și fiul său, Ismail (Pacea fie asupra lor!), se află în Mecca. Numele de Mecca a fost menționat o dată în Coran, în Sura 48:24. Un alt nume pentru Mecca este Bacca, în funcție de dialectul tribului. Acest nume a fost menționat, de asemenea, o dată, în următorul verset:

„Cea dintâi Casă (de închinare) ridicată pentru oameni este aceea din Bacca (unul dintre vechile nume ale sanctuarului de la Mecca), cea binecuvântată și călăuzire pentru toate lumile (prin «toate lumile» se poate înțelege Universul, cu toate ființele, cu toate comunitățile, cu toate regnurile).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:96]

În mod surprinzător, acest nume, Bacca, a fost menționat de către Profetul David (Pacea fie asupra sa!):

„Când străbat aceștia valea Bacca, o prefac într-un loc plin de izvoare, și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări.” [Psalmi 84:6]

Locul plin de izvoare este fântâna *ZamZam*, care există și astăzi și care se află aproape de *Ka'bah*.

Casa slavei Mele

1. **„Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.”** [Isaia 60:1]

Compară aceasta cu:

„O, tu (Profetule), cel înfășurat în veșminte! ~ Ridică-te și avertizează (oamenii cu privire la Pedepsa lui Allah)! ~ Și slăvește-L pe Domnul tău (Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 74:1-3]

2. **„Căci iată, întunericul acoperă Pământul și negură mare, popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.”** [Isaia 60:2]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit într-un moment în care lumea se afla în întuneric, uitând de monoteismul predicat de Avraam și de ceilalți Profeti, inclusiv Isus (Pacea fie asupra lor!).

3. „Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați, în strălucirea razelor tale.” [Isaia 60:3]

4. „Ridică-ți ochii împrejur și privește: toți se strâng și vin spre tine (...)” [Isaia 60:4]

În mai puțin de douăzeci și trei de ani, întreaga Arabie a fost unită.

5. „(...) căci bogățiile mării se vor întoarce spre tine și vistieriile neamurilor vor veni la tine.” [Isaia 60:5]

În mai puțin de o sută de ani, islamul s-a răspândit până dincolo de granițele Arabiei.

6. „Vei fi acoperit de o mulțime de cămile, de dromaderi din Madian și Efa; vor veni toți din Seba aducând aur și tămâie și vor vesti laudele Domnului.” [Isaia 60:6]

7. „Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertfă plăcută Mie și Casa slavei Mele o voi face și mai slăvită.” [Isaia 60:7]

Triburile lui Chedar (Arabia), care erau împărțite, s-au unit atunci. „**Casa slavei Mele**” face referire aici la Casa lui Allah din Mecca și nu la Biserica lui Hristos, așa cum cred unii comentatori creștini. Este binecunoscut faptul că satele lui Chedar (cel puțin întreaga Arabie Saudită din zilele noastre) sunt localizate în singura țară din lume în care Biserica nu are influență.

„Porțile tale vor sta veșnic deschise, nu vor fi închise nici zi nici noapte, ca să lase să intre la tine bogăția neamurilor și împărații lor cu alaiul lor.” [Isaia 60:11]

De asemenea, este binecunoscut faptul că moscheea din

jurul sanctuarului *Ka'bah* din Mecca a rămas deschisă zi și noapte din momentul în care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a înlăturat toți idolii care se aflau în interiorul ei acum mai bine de paisprezece secole. Atât conducătorii, cât și oamenii de rând au venit pentru a îndeplini pelerinajul.

Călăreți pe măgari și călăreți pe cămile

În Isaia, citim următoarea Profeție:

„El a văzut călărime, călăreți doi câte doi, călăreți pe măgari, călăreți pe cămile; și asculta cu luare aminte, cu cea mai mare băgare de seamă.” [Isaia 21:7]

Cine era călărețul de pe măgar? Fiecare persoană care a mers la Școala de Duminică știe că această persoană a fost Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Isus a găsit un măgaruș și a încălecat pe el, după cum este scris.” [Ioan 12:14]

Atunci cine este călărețul de pe cămilă? Acest Profet puternic a fost trecut cu vederea de către cititorii Bibliei. Această persoană este Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Dacă aceasta nu i se aplică lui, atunci Profeția nu s-a îndeplinit încă. Acesta este motivul pentru care Isaia a spus:

„Prorocie asupra Arabiei (...)” [Isaia 21:13], care face referire la responsabilitatea arabilor musulmani și, acum, bineînțeles, a tuturor musulmanilor, de a răspândi mesajul islamului.

„Duceți apă celor ce le este sete; locuitorii țării Tema, duceți pâine fugarilor!” [Isaia 21:14]

Tema se referă probabil la Medina, orașul în care au emigrat Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa!) și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!). Fiecare emigrant a fost înfrățit cu un cetățean din Medina de către Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Emigranții au primit, de asemenea, mâncare și adăpost.

„Căci ei fug dinaintea săbiilor, dinaintea sabiei scoase din teacă, dinaintea arcului încordat și dinaintea unei lupte înverșunate.” [Isaia 21:15]

Aceasta a avut loc atunci când Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) au fost persecutați și au părăsit Mecca pentru a emigra la Medina.

„Căci așa mi-a vorbit Domnul: «Încă un an, ca anii unui simbriaș, și s-a isprăvit cu toată slava Chedarului.»” [Isaia 21:16]

Exact în al doilea an după Hijrah (emigrare), păgânii au fost învinși în Bătălia de la Badr.

În cele din urmă, Isaia spune:

„Nu va mai rămâne decât un mic număr din vitejii arcași, fii ai Chedarului, căci Domnul Dumnezeuul lui Israel a spus-o.” [Isaia 21:17]

Chedar este al doilea fiu al lui Ismail (Geneza 25:13), din care s-a ridicat Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). La început, copiii lui Chedar i-au atacat pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!). Dar, pe măsură ce mulți dintre ei acceptau islamul, numărul copiilor lui Chedar care au rezistat a început să scadă. În unele versete din Biblie, „Chedar” este sinonim cu „arab” în general, precum în Ezechiel:

„Arabia și toți voievozii Chedarului (...)” [Ezechiel 27:21]

Profetul asemeni lui Moise

Dumnezeu i se adresează lui Moise:

„Le voi ridica din mijlocul fraților lor un Proroc ca tine, voi pune Cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.” [Deuteronomul 18:18]

1. Frații Israelitiților (descendenții lui Avraam de la Isaac) sunt Ismaeliți (descendenții lui Avraam de la Ismail). Isus (Pacea fie asupra sa!) este exclus, deoarece el este un israelit. Altfel, ar fi scris „un profet dintre voi”.

2. Nu este Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) asemeni lui Moise? Dacă acest lucru nu este adevărat, atunci această promisiune nu s-a îndeplinit încă. Tabelul de mai jos, preluat din *Al-Ittihad* (ianuarie-martie 1982), pagina 41, este foarte clar.

În următorul tabel, se face o comparație a celor mai importante caracteristici ale lui Moise, Mohammed și Isus (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!), care ar putea clarifica identitatea „acelui Proroc” care avea să vină după Moise:

Domeniul de comparație	Moise	Mohammed	Isus
Naștere	Normală	Normală	Anormală
Viața de familie	Căsătorit, copii	Căsătorit, copii	Singur, fără copii
Moarte	Normală	Normală	Anormală
Carieră	Profet/Conducător de stat	Profet/Conducător de stat	Profet
Emigrare forțată (când)	La Median	La Medina	Nicăieri

era adult)			
Conflictele cu dușmanii	Aceștia au fost pe urmele lui	Aceștia au fost pe urmele lui/Bătălii	Nimic de menționat
Rezultatele conflictelor	Victorie morală/fizică	Victorie morală/fizică	Victorie morală
Scrierea Revelației	În timpul vieții sale (Tora)	În timpul vieții sale (Nobilul Coran)	După plecarea sa
Natura învățăturilor	Spirituale/legale	Spirituale/legale	În principiu spirituale
Acceptarea conducerii sale (de către poporul său)	Respins, apoi acceptat	Respins, apoi acceptat	Respins (de către majoritatea israeliților)

3. „(...) voi pune Cuvintele Mele în gura lui (...)”

Revelația lui Dumnezeu a venit prin intermediul îngerului Gavril, iar gândirea proprie a lui Mohammed nu a fost implicată. Dar acest lucru se aplică tuturor revelațiilor divine. Poate că este specificat aici în mod particular pentru a fi comparat cu revelația primită de Moise, care a fost trimisă pe „table scrise”.

„Și dacă cineva nu va asculta de Cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.”
[Deuteronomul 18:19]

În Coran, Surele 113 și 114 încep cu fraza: „În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)”. Această frază este foarte des întâlnită în vorbirea de zi cu zi a musulmanilor, fiind folosită la începutul unei activități. Nu este în numele lui Dumnezeu, ci „în Numele Meu”, numele lui Dumnezeu fiind Allah, care nu are gen sau plural. Creștinii încep cu „În numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”.

Trebuie spus, de asemenea, că aceia care nu vor asculta sau accepta mesajul pe care îl aduce vor fi pedepsiți. Aceasta corespunde cu următoarele versete din Nobilul Coran:

„(Unica) religie acceptată de Allah este islamul (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:19]

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:85]

Robul, Mesagerul și Alesul meu

O îndeplinire clară a Profeției cu privire la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se regăsește în Isaia 42:

„Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata.” [Isaia 42:1]

De asemenea, el este numit „**mesagerul meu**” în versetul 19. Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că toți Profeții au fost Robii, Mesagerii și Aleșii lui Allah. Dar niciun Profet, cu excepția lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), nu a fost cunoscut în mod universal cu aceste titluri. În arabă acestea sunt: **‘ābduhu wa rasūluhu al-mustapha** (Robul și Mesagerul Său ales). Mărturisirea de credință a unei persoane care acceptă islamul este: **„Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său.”** Această formulă este repetată pe fiecare zi în chemarea la rugăciune, de nouă ori pe zi în *tashahhud*, în timpul rugăciunilor obligatorii, și de mai multe ori dacă un musulman efectuează rugăciuni voluntare. Titlul cel mai des întâlnit pentru Profetul Mohammed este **rasul Allah**, care înseamnă „Mesagerul lui Allah”.

„El nu va striga, nu-Și va ridica glasul și nu-l va face să se audă pe ulițe.” [Isaia 42:2]

Aceasta descrie decența Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

„(...) Va vesti judecata după adevăr.” [Isaia 42:3]

„El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa, până va așeza dreptatea pe Pământ; și ostroavele vor nădăjdi în legea Lui.” [Isaia 42:4]

Acest verset trebuie comparat cu Isus (Pacea fie asupra sa!), care nu și-a învins dușmanii și a fost dezamăgit din cauza respingerii Israelitilor.

„Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor.” [Isaia 42:6]

Cuvintele „te voi păzi” indică faptul că niciun Profet nu va mai veni după el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). La scurt timp, multe neamuri au acceptat islamul.

„Să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric.” [Isaia 42:7]

„Ochii orbilor, cei ce locuiesc în întuneric” denotă păgânii și păgânismul lor. „Să scoți din temniță pe cei legați” denotă abolirea sclaviei pentru prima dată în istoria omenirii.

„Eu sunt Domnul, acesta este Numele Meu; și slava Mea n-o voi da altuia, nici cinstea Mea, idolilor.” [Isaia 42:8]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este unic printre toți Profetii, deoarece el este „Pecetea Profetilor”, iar, în comparație cu iudaismul și creștinismul, învățăturile lui au rămas neschimbate până în ziua de astăzi.

„Cântați Domnului o cântare nouă, cântați laudele Lui

până la marginile Pământului (...)” [Isaia 42:10]

„**O cântare nouă**” deoarece nu este în ebraică sau aramaică, ci în arabă. Dumnezeu și Mesagerul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), sunt lăudați de 5 ori pe zi de la minaretele milioanei de moschei din toată lumea.

„**Pustiul și cetățile lui să înalțe glasul! Satele locuite de Chedar să-și înalțe glasul! Locuitorii stâncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vârful munților!**” [Isaia 42:11]

De pe muntele Arafat, de lângă Mecca, pelerinii cântă în fiecare an următoarele: „**Aici sunt (în slujba Ta) o Allah. Cu adevărat, Ție Ți se cuvine toată lauda, binecuvântarea și suveranitatea. Tu nu ai niciun partener.**” Isaia 42 nu poate fi aplicat sub nicio formă unui Profet Israelit, deoarece Chedar este al doilea fiu al lui Ismail (A se vedea Geneza 25:13).

„**Să dea slavă Domnului și să vestească laudele Lui în ostroave!**” [Isaia 42:12]

Cu adevărat, islamul s-a răspândit până în insulele mici din Marea Caraibilor și Indonezia.

„**(...) Își arată puterea împotriva vrăjmașilor Săi.**” [Isaia 42:13]

Regatul lui Dumnezeu a fost stabilit pe Pământ într-un timp scurt de la venirea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Capitolul 42 din Isaia se potrivește caracterului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în mod exact.

Ești Prorocul?

Evreii au trimis preoți și leviți la Ioan Botezătorul pentru a-l întreba cine era cu adevărat:

„El a mărturisit și n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el **Hristosul**. ~ Și ei l-au întrebat: «Dar cine ești? Ești **Ilie**?» Și el a zis: «Nu sunt!» «Ești **Prorocul**?» Și el a răspuns: «Nu!»”
[Ioan 1:20-21]

Întrebarea importantă aici este: „Ești Prorocul?” Cine a fost mult așteptatul Profet care a venit după Isus (Pacea fie asupra sa!) și Ioan Botezătorul? Nu a fost el cel asemeni lui Moise (Deuteronomul 18:18), **adică Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?**

Botezul cu Duhul Sfânt și foc

„Cât despre mine (*Ioan Botezătorul*), eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”
[Matei 3:11]

Dacă s-ar fi făcut aluzie la Isus (Pacea fie asupra sa!) aici, Ioan Botezătorul nu s-ar fi întors în deșert, ci ar fi stat cu el și ar fi devenit unul dintre discipolii săi, lucru pe care nu l-a făcut. Așadar, Ioan făcea aluzie la alt Profet. Cel care avea să vină după Ioan Botezătorul nu putea fi Isus, deoarece aceștia (Pacea fie asupra lor!) erau contemporani. Din nou, nu era Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cel la care a făcut aluzie Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!)?

Cel mai mic în Împărăția Cerurilor

Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost citat în Matei spunând:

„Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția Cerurilor este mai mare decât el.”
[Matei 11:11]

Poți crede că Ioan Botezătorul este mai mareț decât Adam, Avram, Moise, David și alți Profeti? Câți păgâni a convertit Ioan Botezătorul și câți adepți a avut? Dar nu acesta este subiectul aici. Întrebarea este: cine este cel mai mic în Împărăția Cerurilor, mai mare decât Ioan Botezătorul? Cu siguranță nu este vorba despre Isus (Pacea fie asupra sa!), deoarece la acel timp Împărăția Cerurilor nu era încă formată, iar el nu a susținut niciodată că este cel mai mic, adică cel mai tânăr. Împărăția Cerurilor este alcătuită din Dumnezeu, Care este Ființa Supremă, și totalitatea Profetilor. Cel mai mic sau cel mai tânăr aici este Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Ferice de cei împăciuitori

În predica sa de pe Munte, Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost citat în Matei ca spunând:

„Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu.” [Matei 5:9]

Unul dintre înțelesurile cuvântului „*islam*” este pace. Isus (Pacea fie asupra sa!) nu s-a putut referi la faptul că misiunea sa era aceea de a aduce pacea, deoarece el a spus clar că nu a fost trimis cu acest scop:

„Să nu credeți că am venit s-aduc pacea pe Pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia. ~ Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa și pe noră de soacra sa. ~ Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui.” [Matei 10:34-36] (A se vedea de asemenea Luca 12:49-53)

Paracletul

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Paraclet, duhul adevărului, care să rămână cu voi în veac. ~ 25. V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi. ~ Dar Paracletul, duhul sfântului, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am

spus Eu.” [Ioan 14:16, 25-26] ([tradus direct din Biblia în limba greacă](#))

Nu cunoaștem cuvântul exact din limba aramaică folosit de Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru **„Paraclet”** atunci când le vorbea ucenicilor Săi. „Paraclet” este un cuvânt grecesc, **„Παράκλητος”**, care poate însemna „Mângâietor”, „Sprijinitor”, „Ajutor”, „Alinător” etc., iar în textul grecesc face referire la o persoană specifică, cuvântul începând cu majusculă.

Biserica susține că Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a referit la „Duhul Sfânt”, însă această afirmație nu este susținută de vechile manuscrise grecești. Pentru a arăta că aici se face referire la Duhul Sfânt, multe traduceri ale Bibliei, așa cum este Versiunea Regelui Iacob, au modificat cuvintele din limba greacă, astfel încât în loc să traducă textul grecesc drept **„Paracletul, duhul sfântului”** ei l-au tradus drept **„Mângâietorul, care este Duhul Sfânt”!!!**

Așadar, Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus „un alt Paraclet, duhul adevărului” și a spus, de asemenea, „Paracletul, duhul sfântului”, iar aceste două fraze nu pot face referire în niciun caz la Duhul Sfânt, deoarece în limba greacă trebuie să fie folosite cuvinte complet diferite pentru a face referire la „Duhul Sfânt”, altele decât „duhul sfântului” sau „duhul adevărului”!

Atunci când afirmă că aici se face referire la Duhul Sfânt, Biserica se bazează pe faptul că Isus vorbea despre un duh și nu despre o ființă umană, dar acest lucru nu este adevărat, deoarece Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus: „un alt Paraclet”. Așadar, dacă Isus a fost un Paraclet atunci când era o ființă umană din carne și oase, celălalt Paraclet avea să fie, de asemenea, o ființă umană din carne și oase, și nu un duh!!!

Coranul spune că Isus (Pacea fie asupra sa!) a menționat în mod explicit numele Ahmad:

„Și (adu-ți aminte) când Isa (Isus), fiul lui Mariam (Maria), a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah (Tora, care i-a fost

trimisă lui Moise) de dinainte de mine și aducându-vă (vouă) vestea bună (a venirii) unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad (un alt nume al Profetului Mohammed)!» (...) [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

Din cuvintele lui Isus (Pacea fie asupra sa!), este clar că el a lăsat o misiune neterminată și că urma să vină cineva pentru a o completa. Să examinăm în lumina Bibliei dacă acest Mângâietor se potrivește caracterului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

1. „(...) un alt Mângâietor (...)”: atât de mulți Mângâietori au fost și un altul va veni.

2. „(...) care să rămână cu voi în veac”: Deoarece nu mai este necesar ca un alt mângâietor să vină după el și pentru că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost Pecetea tuturor Profetilor. Învățăturile sale vor rămâne intacte pentru totdeauna. De fapt, Coranul și toate învățăturile Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au rămas la fel ca acum mai bine de 1400 de ani.

3. „(...) El va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul (...)” [Ioan 16:8]

Toți ceilalți Profeti, chiar și Avram, Moise, David și Solomon, și-au pedepsit vecinii și popoarele pentru păcatele lor, dar nu întreaga lume, așa cum a făcut Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu doar că a înlăturat idolatria din Arabia în 23 de ani, dar a trimis de asemenea mesageri la Heraclius, la suveranii Imperiilor Persan și Roman, la Najashi (Regele Etiopiei) și la Muqauqis (guvernatorul Egiptului). I-a certat pe creștini pentru că au divizat unitatea lui Dumnezeu în trei entități și pentru că l-au numit pe Isus (Pacea fie asupra sa!) Fiul lui Dumnezeu și apoi Dumnezeu Însuși. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost cel care i-a condamnat pe evrei și pe creștini pentru că și-au modificat

scripturile, a demonstrat dreptul de întâi născut al lui Ismail și i-a eliberat pe Profeți de acuzațiile de adulter, incest, viol și idolatrie.

4. „(...) Duhul adevărului (...)” [Ioan 16:13]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost numit încă din copilărie *al-Amin* (cel Onest, cel Sincer). Această persoană avea să vină, de asemenea, și „(...) să vă călăuzească în tot adevărul (...)” [Ioan 16:13]

5. „ (...) căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.” [Ioan 16:13]

Coranul este Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta nu include niciun cuvânt de la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sau de la companionii săi (Allah să fie mulțumit de el!). Îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) i l-a recitat Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar el l-a memorat, fiind scris apoi de către scribii săi. Învățăturile și spunerile sale au fost înregistrate în cărți de *ahadith*.

Comparați aceasta cu:

„(...) voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.” [Deuteronomul 18:18]

Aceasta corespunde cu:

„Tovarășul vostru nu este rătăcit, nici nu este pe un drum greșit! ~ Nu rostește nimic după pofta lui (în acest Coran)! ~ El (Coranul) nu este decât o revelație trimisă (de către Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:2-4]

6. „(...) vă va descoperi lucrurile viitoare.” [Ioan 16:13]

Multe Profeții ale Mesagerului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-au îndeplinit deja, iar restul se vor îndeplini în viitor.

7. „El Mă va proslăvi (...)” [Ioan 16:14]

De fapt, Coranul și Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) dau dovadă de mai mult respect față de Isus (Pacea fie asupra sa!) decât Biblia și creștinii. Următoarele exemple vor clarifica acest punct:

a. credința că Isus (Pacea fie asupra sa!) a murit pe cruce îi discreditează calitatea de Profet:

„Prorocul sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea (...)” [Deuteronomul 13:5]

Biblia îl acuză că a fost blestemat (Allah să ne ierte!):

„(...) căci cel spânzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu, (...)” [Deuteronomul 21:23]

b. „(...) Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?” [Matei 27:46]

Ar spune Isus (Pacea fie asupra sa!) așa ceva? Până și un om care nu este Profet ar zâmbi în fața agoniei, deoarece ar ști că moartea sa l-ar face martir. Nu este aceasta o insultă la adresa lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și o insinuare că el nu avea încredere în Allah?

c. musulmanii cred că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu i-ar putea numi pe ne-evrei câini și porci și nu i s-ar adresa mamei sale cu termenul „femeie”, după cum spune Nobilul Coran:

„Și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:32]

Cu toate acestea, în Biblie putem citi următoarele:

„Să nu dați câinilor lucrurile sfinte și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor (...)” [Matei 7:6]

„Isus i-a răspuns: «Femeie, ce am a face Eu cu tine? (...)»” [Ioan 2:4]

Revelațiile primite de Profetul

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Versetele coranice nu au fost revelate în ordinea în care apar în Coran. Cu alte cuvinte, prima parte care a fost revelată nu este prima pagină, iar ultima parte care a fost revelată nu este ultima pagină. Aceste revelații au venit treptat și au fost adăugate în Coran în ordinea poruncită de Allah. Acest lucru a fost profetit:

**„Iată că vine de la Domnul un om tare și puternic (...)
~ Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo. ~ Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia, Domnul.” [Isaia 28:2, 10-11]**

O vorbire străină se referă aici la o altă limbă (nu ebraică sau aramaică, ci arabă).

Musulmanii din întreaga lume folosesc limba „arabă” atunci când Îl pomenesc pe Dumnezeu în rugăciunile și pelerinajul lor, precum și atunci când se salută unul pe celălalt. Această unitate în ceea ce privește limba a fost de asemenea profetită:

„Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului, ca să-I slujească într-un gând.” [Tefania 3:9]

Adevărul a venit în limba arabă, dar unii oameni încă îl așteaptă pe Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!), care i-ar putea învăța pe oameni să Îl adore pe Allah într-o limbă unică în a doua sa venire. Musulmanii sunt siguri că Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) li se va alătura în moscheile lor atunci când va veni a doua oară, la fel ca orice alt musulman: el (Pacea fie asupra sa!) va fi circumcis, nu va consuma carne de porc, se va ruga, făcându-și abluțiunea înainte, și va sta, se va apleca și se va prosterna în timpul rugăciunilor.

**Pentru mai multe informații despre islam
puteți consulta următoarele site-uri:**

E-Books

www.islamhouse.com

www.islamland.com

www.sultan.org

www.thekeytoislam.com

www.en.alukah.net

www.muslim-library.com

www.r-islam.com

www.rasoulAllah.net

www.knowingAllah.com

www.islamic-invitation.com

www.ar.islamway.net

Chat

www.edialogue.org

www.islamreligion.com

www.chatislamonline.org

www.islam-port.com

Cărți islamice gratuite

www.islamicbooks4u.net

www.islamic-message.net

Fatawa

www.islamqa.info/en

www.fatwa.islamweb.net/en/

Pentru noii musulmani

www.newmuslimacademy.org

www.newmuslimguide.com

www.zadgroup.net

Ascultă Coran

www.quran.islamhouse.com

www.mp3quran.net

www.listenandrecord.com

wwwgodwords.net

www.qurantranslations.net

www.quraan.us

www.tvquran.com

Cuprins

Nr.	Titlu	PAG.
1	<i>Recunoaștere</i>	3
2	<i>Nota autorului</i>	4
3	<i>Introducere</i>	5
4	<i>Dialog</i>	8
5	<i>Primul contact dintre un creștin și un musulman</i>	8
6	Sfânta Biblie	22
7	Doctrina Trinității	31
8	Doctrina divinității lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!)	37
9	Doctrina calității de fiu divin a lui Isus (Pacea fie asupra sa!)	46
10	<i>A fost Isus (Pacea fie asupra sa!) răstignit?</i>	50
11	<i>Doctrina mântuirii și a păcatului originar</i>	57
12	<i>Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Biblie</i>	60
13	<i>Atât Ismail, cât și Isaac au fost binecuvântați</i>	60
14	<i>Caracteristicile unui Profet în conformitate cu Ieremia</i>	65

15	<i>Până va veni Șilo</i>	66
16	<i>Bacca este Mecca</i>	67
17	<i>Casa slavei Mele</i>	68
18	<i>Călăreți pe măgari și călăreți pe cămile</i>	69
19	<i>Profetul asemeni lui Moise</i>	71
20	<i>Robul, Mesagerul și Alesul meu</i>	73
21	<i>Regele David l-a numit „Domnul meu”</i>	76
22	<i>Ești Prorocul?</i>	77
23	<i>Botezul cu Duhul Sfânt și foc</i>	77
24	<i>Cel mai mic în Împărăția Cerurilor</i>	78
25	<i>Ferice de cei împăciuitori</i>	78
26	<i>Mângâietorul</i>	79
27	<i>Revelațiile primite de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)</i>	82

IslamHouse.com

الإسلام بلغاتِ الْعَالَمِ

Islam in the languages of the world

